

«Οὐκ ἀρνησώμεθά σε Φίλη Ὁρθοδοξία...»

Ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

«ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ» (Β' ΘΕΣΣΑΛ. Β' 15)

ΙΔΡΥΤΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΑΠΟΡΙΔΗΣ

ΕΤΟΣ ΙΣΔΡΥΣΕΩΣ 1928

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ-ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2014, ΕΤΟΣ 64^{ΟΝ} ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 982 ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Κ. 106 82) ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 (Γ' ΟΡΟΦΟΣ)

Ἡ Ε΄ Πανελλήνια Συνάντηση Ὁρθοδόξων Νέων

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Άνακοίνωσις Ἀποφάσεων Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας 5ης /18ης Σεπτεμβρίου 2014

ΤΗΝ 5ην / 18ην τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 2014, ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Πέμπτην, εἰς τὴν ἐν Πειραιεὶ Αἴθουσαν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου «Ρόδον τὸ Ἀμάραντον», ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γαλαξειδίου, ἀριθμ. 14, συνήλθεν εἰς Τακτικὴν Συνεδρίαν ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος.

Παρόντες ἦσαν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς: Θεσσαλονίκης καὶ Δημητριάδος κ. Μάξιμος, Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Ἀθανάσιος, Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερόντιος, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, Τορόντο κ. Μωϋσῆς, Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος, Μαραθῶνος κ. Φώτιος, Φιλίππων κ. Ἀμβρόσιος, Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, Λούνης κ. Σιλουανὸς καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμης.

Μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ Ἁγιασμοῦ ἐπὶ τῷ νέῳ Ἐκκλησιαστικῷ ἔτει καὶ τῇ ἐνάρξει τῆς νέας Συνοδικῆς Περιόδου ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου, ἡ Ἱερά Σύνοδος ἡσχολήθη μὲ τὰ κάτωθι θέματα:

1. Ἐγένετο μερικὴ ἀναπροσαρμογὴ συνθέσεως Συνοδικῶν Δικαστηρίων καὶ Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν. Ὁρίσθη ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερόντιος Πρόεδρος τοῦ Κατωτέρου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου καὶ ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Ἀθανάσιος τοῦ Πρωτοβαθμίου διὰ Πρεσβυτέρους Συνοδικοῦ Δικαστηρίου. Ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανὸς συμπεριελήφθη εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ Κατωτέρου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου. Εἰς τὴν Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν Ἱστορικοῦ Ἀρχείου ἀνέλαβεν ὡς Πρόεδρος ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης.

2. Ἐγένετο ἀναπροσαρμογὴ τῶν Διπτύχων καὶ τῶν Καταλόγων Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

3. Ἐγένετο ὁ προγραμματισμὸς τῶν Συνοδικῶν Ἐκδηλώσεων τοῦ ἀρξαμένου Ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους.

α) Ἡ Ἐκδήλωσις διὰ τὰ 90 ἔτη ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς Ἐορτολογικῆς Καινοτομίας ὠρίσθη διὰ τὴν Κυριακὴν 17/30-11-2014. Εἰς αὐτὴν κύριος Ὁμιλητὴς θὰ εἶναι ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Καλλίνικος καὶ ἐπίσης θὰ τιμηθῇ ἡ Ἐκκλησία τῶν Γ.Ο.Χ. Ρουμανίας διὰ ἐπιδόσεως εἰς ἐκπρόσωπόν Της ἀντιτύπου τοῦ βιβλίου περὶ τοῦ βίου τοῦ Ἁγίου Γλυκερίου εἰς τὰ ἑλληνικά, τὸ ὁποῖον ἐκτυπώνεται. Ὁ τόπος διεξαγωγῆς καὶ αἱ λοιπαὶ ἀποφασισθεῖσαι λεπτομέρειαι θὰ ἀναγραφοῦν εἰς εἰδικὴν πρὸς τοῦτο Ἀνακοίνωσιν.

β) Κατὰ τὰ Θεοφάνια τοῦ ἔτους 2015 εἰς τὸν Κεντρικὸν Λιμένα Πειραιῶς θὰ παρίστανται εἰ δυνατόν ἅπαντες οἱ Ἀρχιερεῖς.

γ) Κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδο-

ξίας ἀπεφασίσθη ὅπως τελεῖται τὴν πρωΐαν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἁγίας Παρασκευῆς Μοναστηρακίου Συλλεΐτουρον μετὰ Λιτανείας τριῶν Ἀρχιερέων, τοῦ τε Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ δύο Ἀρχιερέων ἀντικαθισταμένων κατ' ἔτος, προκειμένου νὰ ἐπιτελοῦν τὸν ἑορτασμὸν καὶ εἰς τὰς Ἐπαρχίας των. Διὰ τὸ ἔτος 2015 ὠρίσθησαν ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός (ὅστις θὰ κηρύξῃ τὸ θεῖον λόγον) καὶ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος. Εἰς τὴν ἑσπερινὴν Συνοδικὴν Ἐκδήλωσιν Ὁμιλητὴς θὰ εἶναι εἶναι ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης.

δ) Εἰς τὴν Συνοδικὴν Ἐκδήλωσιν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, Ὁμιλητὴς ὠρίσθη ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Φιλίππων κ. Ἀμβρόσιος.

4. Τὸ Συνοδικὸν Ἡμερολόγιον τοῦ ἔτους 2016 ἀπεφασίσθη νὰ ἀφιερωθῇ εἰς τὸν Ὅσιον Ἱερόνυμον τῆς Αἰγίνης, ἐπὶ τῇ Ἐπετείῳ τῆς 50ετίας ἀπὸ τῆς ἐκδημίας Αὐτοῦ († 3.10.1966).

5. Ἀπεφασίσθη ἡ διοργάνωσις εἰδικῆς προσευχητικῆς Συνάξεως, πρὸς ἀποτροπὴν τῆς ἀποχριστιανοποιήσεως τῆς Πατρίδος μας, τὸ ἑσπέρας τῆς Τετάρτης 25 Σεπτεμβρίου / 8 Ὀκτωβρίου 2014 (17:00) εἰς τὸν Ἱερόν Ναὸν Ἁγίας Παρασκευῆς Μοναστηρακίου Ἀθηνῶν. Κατ' αὐτὴν θὰ ψαλλῇ ὁ Παρακλητικὸς Κανὼν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, θὰ γίνῃ Ὁμιλία ἐντὸς τοῦ Ναοῦ καὶ θὰ ἀκολουθήσῃ Λιτάνευσις μετὰ δεήσεων εἰς τὰς πλησίον τοῦ Ναοῦ ὁδοὺς.

6. Ἡ Ἱεραρχία ἐνημερώθη διὰ τὴν Συνοδικὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν ἐτησίαν Πανήγυριν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος ἐν Σλατιοάρα Ρουμανίας, ἔδραν τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς χώρας αὐτῆς.

7. Ἐγένετο ἐνημέρωσις περὶ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Θεοφιλ. Μαραθῶνος ἐν Αὐστραλίᾳ.

8. Συνεζητήθη εὐαίσθητον Κανονικὸν ζήτημα ἀφο-

ρόν Κληρικών τινα και άπεφασίσθη ό χειρισμός του ζητήματος τούτου.

9. Έγένετο ένημέρωσις περι τής Ποιμαντικής επίσκεψεως του Θεοφιλ. Μεθώνης εις Ν. Όσσετίαν.

10. Έγένετο ένημέρωσις περι τής Ποιμαντικής επίσκεψεως του Σεβασμ. Όρωπου και Φυλής εις Γεωργίαν.

11. Έγένετο ένημέρωσις περι τής Προσκυνηματικής επίσκεψεως του Σεβασμ. Όρωπου και Φυλής εις Κύπρον.

12. Συνεζητήθη ή δυνατότης διευρύνσεως τής έκκλησιαστικής Ένότητος προς την κατεύθυνσιν των Άδελφών «Ματθαϊκών».

13. Έγένετο άναφορά των πεπραγμένων των Θεοφιλ. Μαραθώνος και Μεθώνης κατά την επίσκεψιν αυτών εις Άγγλιαν.

14. Συνεζητήθη αίτημα έκδόσεως Άπολυτηρίου δια Κληρικών τινα τής Έκκλησίας μας και αι προϋποθέσεις δια την εκπλήρωσιν τούτου.

15. Συνεζητήθησαν ζητήματα τινα τής Ίεραποστολής, ήτοι:

α) Ζητήματα άφορώντα την Ίπισκοπήν Λούνης εν Ίταλία.

β) Ζητήματα σχετικά με την ύπαγωγην των εν Ρωσία Κληρικών μας εις την ΡΟΕΔ.

γ) Αι αιτήσεις ύπαγωγής δύο Ίερομονάχων εκ Βοσνίας, περι των όποιων άπεφασίσθη όπως διενεργηθη προηγουμένως σχετική έρευνα.

16. Έγένετο κατ' άρχην άποδεκτη ή παραίτησις του Σεβασμ. Μητροπολίτου Έτνα κ. Χρυσοστόμου εκ τής ένεργού δράσεως και ή συγκατάλεξις του εις τας τάξεις των σχολαζόντων Άρχιερέων, ένεκα σοβαρών προβλημάτων ύγείας. Έν τούτοις, άπεφασίσθη όπως παραμείνη εις την θέσιν αυτου άχρι τής έκπνοής του τρέχοντος πολιτικού έτους. Συνεζητήθησαν και εύρύτερα ζητήματα τής εν Άμερικη Ίεραποστολικής μας παρουσίας.

17. Άπεφασίσθη ή Διακήρυξις τής Αγιότητος τής Αγίας Νεομάρτυρος Αίκατερίνης τής εν Μάνδρα, κατόπιν θετικής Εισηγήσεως του Θεοφιλ. Ίπισκόπου Γαρδικίου κ. Κλήμεντος.

18. Άπεφασίσθη ή Διακήρυξις τής Αγιότητος του Αγίου Νεομάρτυρος Ίωσήφ του εκ Δεσφίνης, κατόπιν θετικής Εισηγήσεως του Θεοφιλ. Ίπισκόπου Μαραθώνος κ. Φωτίου.

19. Άπεφασίσθη ή Διακήρυξις τής Αγιότητος του Όσίου Παχωμίου του Χίου, κατόπιν θετικής Εισηγήσεως του Σεβασμ. Μητροπολίτου Άττικής και Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου.

20. Άπεφασίσθη ή Διακήρυξις τής Αγιότητος του Όσίου Παρθενίου του Χίου, κατόπιν θετικής Εισηγήσεως του Σεβασμ. Μητροπολίτου Άττικής και Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου.

21. Άπεφασίσθη ή Διακήρυξις τής Αγιότητος του Όσίου Ίερωνύμου του εν Αίγινή, κατόπιν θετικής Εισηγήσεως του Σεβασμ. Μητροπολίτου Πειραιώς και Σαλαμίνας κ. Γεροντίου.

22. Συνεζητήθη τó επίσημον Έγγραφο του Σεβ. Ίπισκόπου Τριάδισα κ. Φωτίου και του Έκκλησιαστικού Συμβουλίου τής Έκκλησίας του Πατρίου Έορτολογίου εν Βουλγαρία, δια του όποιου δηλοϋται ή πλήρης συμφωνία των μετά του Κοινου Έκκλησιολογικού ήμων Κειμένου: «Η Γνησία Όρθόδοξος Έκκλησία έναντι τής Αίρέσεως του Οικουμενισμού. Θέματα Δογματικά και Κανονικά», ως και ή διαβεβαίωσις ότι τούτο δύναται να άποτελέση την βάση δια την έπίσημον έκκλησιαστικήν Ένωσιν μεταξύ των Γνησίων Όρθοδόξων Έκκλησιών Ελλάδος και Βουλγαρίας. Συνεζητήθη ή περαιτέρω πορεία επί του θέματος.

23. Συνεζητήθη τó θέμα των «άποτετεχισμένων», ήτοι τής άνταρσίας του Ίερομονάχου Πολυκάρπου Παττακού και έλαχίστων τινών λαϊκών εκ τής ήμετέρας Έκκλησίας. Περι μεν του Κληρικού, άπεφασίσθη ή εκ νέου άναβολή τής έκκλησιαστικής δίκης αυτου και ή διατήρησις εις αυτον του έπιτιμίου τής Άργίας άπο πάσης Ίεροπραξίας, μέχρι τής διεξαγωγής τής δίκης αυτου, ως καταφρονήσαντος την έκκλησιαστικήν αυτου Αρχήν. Περι δε των λαϊκών, άπεφασίσθη όπως ύπάρξη άναμονή τής τυχόν ειρηνεύσεως αυτών έπειτα άπο την έκδοσιν κειμένου, προς διασάφησιν των θέσεων τής Ίερας Συνόδου.

24. Άπέρριψεν έκκρεμούν εκ παλαιότερας Συνεδρίας αίτημα προσχωρήσεως Κληρικού τινός εκ τής κρατούσης Έκκλησίας, έπειτα άπο σχετικήν διενεργηθείσαν έρευναν.

25. Τέλος, ήσχολήθη με ζητήματα τινα τρεχούσης φύσεως.

Έκ τής Αρχιγραμματείας

Άνακοίνωσις Άποφάσεων Ίερας Συνόδου 8ης /21ης Όκτωβρίου 2014

ΤΗΝ 8ην / 21ην του μηνός Όκτωβρίου του έτους 2014, ήμέραν τής έβδομάδος Τρίτην, εις τὰ εν Άθήναις Γραφεία Αυτής, επί τής οδοϋ Κάνιγγος, άριθμ. 32, συνήλθεν εις Τακτικήν Συνεδριαν ή Ίερά Σύνοδος τής Έκκλησίας των Γνησίων Όρθοδόξων Χριστιανών Ελλάδος.

Παρόντες ήσαν ό Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Καλλίνικος και οι Άρχιερείς: Θεσσαλονίκης και Δημητριάδος κ. Μάξιμος, Λαρίσης και Πλαταμώνος κ. Άθανάσιος, Πειραιώς και Σαλαμίνας κ. Γερόντιος, Άττικής και Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, Όρωπου και Φυλής κ. Κυπριανός, Χρι-

στιανουπόλεως κ. Γρηγόριος, Μαραθώνος κ. Φώτιος, Μεθώνης κ. Άμβρόσιος, Γαρδικίου κ. Κλήμης και Φωτικής κ. Αύξέντιος.

Η Ίερά Σύνοδος συνεζήτησε τὰ κάτωθι θέματα:

1. Έγένετο ή άξιολόγησις του πρώτου έπισήμου έορτασμοϋ του Όσίου Ίερωνύμου εν Αίγινή, ή όποία ύπήρξε θετική. Τό όλον γεγονός άπετέλεσεν όντως ιστορικόν όρόσημον και ήτο λίαν συγκινητικόν δι' άπαντας τους παρευρισκομένους. Συνεζητήθησαν ζητήματα σχετικώς προς τους έπερχομένους πρώτους έπισήμους έορτασμούς των Αγίων, των όποιων ή

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ ΑΓΙΟΚΑΤΑΤΑΞΕΩΣ Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἱερωνύμου τοῦ ἐν Αἰγίνῃ

Τοὺς τῆς εὐαγγελικῆς τελειότητος, σπουδῆ ἀγία καὶ ἀρετῶν συντονία, διανύσαντας τρίβον καὶ ἑαυτοὺς ἀναλώσαντας ἔργῳ ἐμπράκτῳ τε καὶ πράξει ἐλλόγῳ ἐν τῇ ὑπακοῇ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῇ ἀγάπῃ πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν πλησίον, καὶ ἀντιταξαμένους τῷ κοσμοκράτορι τοῦ αἰῶνος τούτου, καὶ νικήσαντας τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας τοῦ σκότους, καὶ μαρτυρήσαντας τὴν καλὴν ὁμολογίαν καὶ τὴν πίστιν κρατύναντας, τὴν τε Ἑκκλησίαν στηρίζαντας καὶ τὴν δόξαν αὐτῆς λαμπρύναντας, καὶ τοῖς ἐνδόξοις αὐτῶν μαρτυρίοις κηρύξαντας καὶ ἔτι κηρύττοντας, ὅτι αὐτῆς οὐδὲ πύλαι Ἰδαίου κατισχύσουσι δύνανται, ἱεραῖς μνήμαις καὶ ἑορταῖς, συνάξῃσι τε καὶ πανηγύρεσι σεμνύνειν καὶ τιμᾶν καὶ ἐπαινεῖν ἐξ ἀρχῆς παρὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν ἐλάβομεν, τοῦτο πιστεύοντες ὅτι ὁ τιμῶν Κύριον

τιμᾶ καὶ Ἅγιον, ὁ δὲ ἀτιμάζων Ἅγιον ἀτιμάζει καὶ τὸν ἑαυτοῦ Δεσπότην, ὡς κάλλιστα διδάσκει ὁ τῆς Σαλαμῖνος Ἐπιφάνιος· ἔτι δέ, εἰς τὴν πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεὸν ἰκεσίαν τούτους ἐπικαλεῖσθαι, τοῦ δι' αὐτῶν, ἤγουν διὰ τῆς μεσιτείας αὐτῶν ἴλεων ἡμῖν γενέσθαι Αὐτόν, καὶ λύτρον ἡμῖν τῶν πταισμάτων δοθῆναι.

Ἐπειδὴ τοίνυν τοιοῦτοις ἐξέχουσιν ἀγιότητος προτερήμασιν ἐπὶ τῆς γῆς ἐπολιτεῦσατο καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐπιγείου αὐτοῦ ἀναστροφῆς διεκέκριτο, ὁ ἐκ τῆς Ἁγιοτόκου Καππαδοκίας, καὶ διὰ τὴν Καρβάλης τῆς κώμης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἰκονίου ὀρμώμενος, καὶ ἐν τῆς Αἰγίνης τῇ νήσῳ διαπρέψας, ὁ Γέρον Ἱερώνυμος, κατὰ κόσμον Βασίλειος Ἀποστολίδης, ἔχων παιδιόθεν τὴν πρὸς τὰ κρεῖττονα ἔφεσιν καὶ ἀποταξάμενος γνησίως τοῖς βιοτικοῖς πράγμα-

←

ἀγιότης διεκηρύχθη κατὰ τὴν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου.

2. Ἐγένετο ὁ ἀπολογισμὸς τῆς προσευχητικῆς Συνάξεως κατὰ τῆς ἀποχριστιανοποιήσεως τῆς Πατρίδος μας. Τὰ Συνοδικὰ Μέλη ἐξέφρασαν τὴν λύπην των ἀφ' ἐνὸς μὲν διὰ τὴν συγκέντρωσιν ἐκτὸς τοῦ χώρου τοῦ Ναοῦ προσώπων μὴ ἀντιληφθέντων τὸν προσευχητικὸν χαρακτήρα τῆς Συνάξεως καὶ προσελθόντων διὰ νὰ συμμετάσχουν εἰς συλλαλητήριον, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τὴν ἀντι-συγκέντρωσιν εἰς πλησιόχωρον πλατεϊαν ἀναρχικῶν στοιχείων, προκειμένου νὰ ἀντιδράσουν εἰς τὸ -ὡς ἐνόμιζον- συλλαλητήριον. Ἄπαντες οἱ Ἀρχιερεῖς συνεφώνησαν εἰς τὴν καλῶς γενομένην ματαίωσιν τῆς Λιτανείας, ἢ ὅποια θὰ ἐξετρέπετο ἐκ τοῦ σκοποῦ τῆς καὶ θὰ ἐξέθετεν ἡμᾶς μεγάλως, διὰ τῆς ἐνδεχομένης προκλήσεως ἐπεισοδίων. Κατὰ τὰ λοιπὰ, ἡ Σύναξις ἦτο χρησιμωτάτη, ἐδόθη ἡ δυνατότης τῆς ἀπὸ κοινοῦ προσευχῆς ἱκανοῦ ἀριθμοῦ πιστῶν ὑπὲρ τῆς Πατρίδος μας καὶ τῆς διαδόσεως τοῦ μηνύματος τῆς μετανοίας καὶ τῆς ἀναγκαιότητος τῆς ἐπιστροφῆς ὅσο τὸ δυνατόν περισσοτέρων συμπατριωτῶν μας εἰς τὴν πατρῶαν εὐσέβειαν. Ἀπεφασίσθη δὲ ἡ ἔκδοσις σχετικῆς Ἐγκυκλίου περὶ τῶν τοιαύτης φύσεως Ἐκδηλώσεων τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, εἰς τὰς ὁποίας θὰ ὀρίζεται ὡς ὑπεύθυνος καὶ συντονιστὴς τούτων εἷς ἐκ τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

3. Ἐγένετο ἐνημέρωσις περὶ τῆς Ποιμαντικῆς ἐπισκέψεως τοῦ Σεβασμ. Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς εἰς Σουηδίαν, ὡς Τοποτηρητοῦ τῆς νεοπαγοῦς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Στοκχόμης, ὡς καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς.

4. Συνεζητήθησαν ζητήματα λειτουργικῆς Τάξεως καὶ Τυπικοῦ, πρὸς ὁμοιομορφίαν κατὰ τὰ Ἀρχιερατικὰ ἰδίως συλλεῖτουργα.

5. Συνεζητήθη ἐκ νέου τὸ θέμα τῶν «ἀποτετειχισμένων», ἧτοι τῆς ἀνταρσίας τοῦ Ἱερομονάχου Πολυκάρ-

που Παττακοῦ καὶ ἐλαχίστων τινῶν λαϊκῶν ἐκ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας. Περί μὲν τοῦ Κληρικοῦ, ἀπεφασίσθη ἢ διὰ τρίτην φορὰν ἀναβολὴ τῆς ἐκκλησιαστικῆς δίκης αὐτοῦ καὶ ἡ διατήρησις εἰς αὐτὸν τοῦ ἐπιτιμίου τῆς Ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας, μέχρι τῆς διεξαγωγῆς τῆς δίκης αὐτοῦ, ὡς καταφρονήσαντος καὶ πάλιν τὴν ἐκκλησιαστικὴν αὐτοῦ Ἀρχὴν. Περί δὲ τῶν λαϊκῶν, ἀπεφασίσθη ὅπως δοθῇ καὶ αὐθις πίστωσης χρόνου μέχρι τῆς ἐπομένης Συνεδρίας τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου, ἐν ἀναμονῇ τῆς εὐκταίας εἰρηνεύσεως αὐτῶν.

6. Ἀπεφασίσθησαν αἱ ἀπονομαὶ τῶν τιμητικῶν διακρίσεων κατὰ τὸ νέον ἐκκλησιαστικὸν ἔτος.

7. Συνεζητήθησαν νομικὰ ζητήματα, ἀφορῶντα τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν, καθωρίσθη δὲ ἡ περαιτέρω πορεία.

8. Συνεζητήθησαν ζητήματα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀμερικῆς.

9. Ἐτέθη τὸ ζήτημα τῶν ἐνστάσεων ἐκ μέρους τινῶν ἐκ τῶν ἐν Ρωσίᾳ πρώην Κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας μας, σχετικῶς μὲ τὴν ὑπαγωγὴν των εἰς τὴν Ρωσικὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Διασποράς. Ἀπεφασίσθη ἡ ἀποστολὴ Ἐπιστολῆς πρὸς τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτην κ. Ἀγαθάγγελον καὶ τὴν περὶ Αὐτὸν Ἱερὰν Σύνοδον, προκειμένου νὰ ἐπιλυθοῦν τὰ ζητήματα ταῦτα.

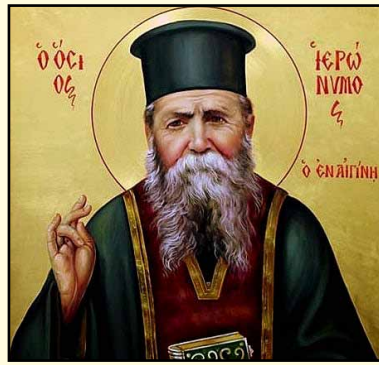
10. Ἀνεγνώσθη ἐπιστολὴ τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου Τριάδιτσα κ. Φωτίου ἐκ Σόφιας Βουλγαρίας καὶ ἐνεκρίθη σχέδιον ἀπαντήσεως ἐπ' αὐτῆς, προκειμένου νὰ προωθηθῇ ἡ ἐνωτικὴ διαδικασία τῶν Γνησίων ἡμῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας.

11. Κατόπιν θετικῆς Εἰσηγήσεως τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Δογματικῶν καὶ Κανονικῶν Ζητημάτων, ἐνεκρίθη ἡ Ἱερὰ Ἀκολουθία πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλείστου.

Ἀκόμη, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἠσχολήθη καὶ μὲ ζητήματά τινα τρεχούσης φύσεως.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

σι και τῆς σοφίας ταῖς χάρισι διαλάμπας, χρηματίσας δὲ τῆς ἐν Χριστῷ εὐσεβείας ἐν διδασκαίᾳ κήρυξ θεόσοφος καὶ διδάσκαλος, καταρτίσας τὸ λογικὸν ποίμνιον τοῦ Χριστοῦ ἐν τοῖς χαλεποῖς χρόνοις τῆς ἐκ τῆς ὀρθῆς πίστεως ἀποστασίας καὶ ὑπερμαχήσας ἔργῳ καὶ λόγῳ τῆς πατροπαραδότου πίστεως ἄχρι γήρατος, ἕως οὗ καὶ τὸν βίον αὐτοῦ τῇ γ' Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἐξηκοστοῦ καὶ ἔκτου σωτηρίου ἔτους ἐτελεύτησε, θεμελιωθείσης δ' οὕτω περὶ αὐτοῦ αὐθορμήτως ὑπὸ συγχρόνων καὶ μεταγενεστέρων τῆς ἀναγνωρίσεως αὐτοῦ ὡς Ὁσίου καὶ Θαυματουργοῦ, καὶ τιμηθέντος ἅμα τῇ ἐκδημίᾳ αὐτοῦ δι' ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας, πρὸς δὲ λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ ὅσα δι' ἀναφορᾶς αὐτοῦ καὶ εἰσηγήσεως ἐξέθεσε καὶ συνοδικῶς ἐβεβαίωσατο ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κύριος Γερόντιος, περὶ κατατάξεως τοῦ εἰρημένου Γέροντος ἐν τῇ τῶν Ὁσίων καὶ Ὁμολογητῶν χορεία διατυπούμενος, ἡ ἐλαχιστότης ἡμῶν ἀπάντων τῶν Ἱεραρχῶν τῶν συγκροτούντων τὴν Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, ἀπιδόντες πρὸς τὴν θεάρεστον αὐτοῦ βιοτήν καὶ πολιτείαν, τοὺς ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως καὶ εὐσεβείας ἀρτύτους αὐτοῦ ἀγῶνας καὶ καμάτους, καὶ περὶ τῆς πνευματικῆς ὠφελείας τῶν πιστῶν πρόνοιαν ποιούμενοι, καὶ διαφημισθεῖσης τῆς φήμης πρὸς ἡμᾶς, ὅτι τὰ τίμα αὐτοῦ Λεῖψανα, πλήρη εὐωδίας πνευματικῆς, ἐν τῷ Ἱερῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Ἡσυχαστηρίῳ, ἔνθα ὁ μακάριος ἠσκήτευσε καὶ ἐτάφη, ἐντὸς ἀργυρᾶς θήκης φυλάσσονται

καὶ εἰς προσκύνησιν ὑπὸ τῶν πιστῶν πρὸς ἁγιασμόν αὐτῶν τίθενται, καὶ ὅτι θαυμάτων παρεκτικὰ ταῦτα ὁ Κύριος ἀνέδειξεν, ἔγνωμεν συνφθὰ τοῖς πρὸ ἡμῶν Θεοῖς Πατράσι τῷ κοινῷ τῆς Ἐκκλησίας ἔθει κατακολουθοῦντες, τὴν προσήκουσαν τοῖς ἁγίοις ἀνδράσι καὶ τούτῳ ἀπονεῖμαι τιμὴν.

Διὸ καὶ ἀποφαινόμεθα Συνοδικῶς, θεσπίζομεν καὶ διορίζομεν καὶ ἐν Ἁγίῳ διακελευόμεθα Πνεύματι, ὅπως ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς εἰς αἶωνα τὸν ἅπαντα, ὁ προρρήθεις ἀοίδιμος Γέρον Ἱερόλυμος ὁ ἐν Αἰγίνῃ, συναριθμῆται τῷ χορῷ τῶν Ὁσίων καὶ Ὁμολογητῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἐτησίαις ἱεροτελεστῆσαι καὶ ἁγιστείας τιμώμενος παρὰ τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος τῶν πιστῶν καὶ ὕμνοις ἁσμάτων καὶ ἐγκωμίοις γεραιρόμενος τῇ γ' Ὀκτωβρίου, ἐν ἧ τὸν βίον αὐτοῦ ἐτελεύτησεν, εἰς τιμὴν μὲν αὐτοῦ, δόξαν δὲ τοῦ ἐν Ἁγίοις θαυμαστοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ τοὺς Ἁγίους δοξάζοντος καὶ ἐνδοξαζομένου ἐν ταῖς ἁγίαις αὐτῶν μνήμαις καὶ ἱεραῖς πανηγύρεσι.

Εἰς ἔνδειξιν δὲ τούτου καὶ βεβαίωσιν ἐγένετο καὶ ἡ παρούσα Συνοδικὴ ἡμῶν Πράξις, καταστροφθεῖσα καὶ ὑπογραφεῖσα ἐν τῷ Ἱερῷ Κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, τῇ ε' τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους δισχιλιοστοῦ καὶ δεκάτου τετάρτου.

Ἐβεβαίωθη ἐν Αἰγίνῃ, ἐν ἔτει σωτηρίῳ δισχιλιοστῷ καὶ δεκάτῳ τετάρτῳ, κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον, τῇ τρίτῃ.

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ ΑΓΙΟΚΑΤΑΤΑΞΕΩΣ Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παχωμίου τοῦ Χίου

Οφιλῶν τοὺς Αὐτὸν φιλοῦντας (πρβλ. Παροιμ. η' 17) καὶ δοξάζων τοὺς Αὐτὸν δοξάζοντας Παντοκράτωρ Κύριος (πρβλ. Α' Βασιλ. β' 30), ἀναδεικνύει ἐκ τοῦ Πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας, ὅσους οὐκέτι ἀπλῶς δούλους πιστοὺς καλεῖ, οὐδὲ ἐργάτας ἀγαθοῦς, ἀλλὰ φίλους Αὐτοῦ γενομένους, πλουτίζει χαρίσμασι θαυμάτων καὶ ὑποδείγματα πρὸς μίμησιν ὑπὸ τῶν πιστῶν καθιστᾷ. Ἡμεῖς δὲ τὰ σημεῖα ταῦτα τῆς ἀγιότητος τῶν φίλων τοῦ Θεοῦ ὀρώντες, πρὸς ἀρετὴν παρακινούμεθα καὶ τούτους ἐπικαλούμεθα, ὡς ἀληθῶς παρρησίαν ἔχοντας πρὸς τὸν Θεόν, ὅπως πρεσβεύωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐπειδὴ τοίνυν εἰς ἐκ τῶν ὑπὸ Θεοῦ ἐνδοξασθέντων φίλων Αὐτοῦ, Ὀρθοδόξια κοσμούμενος καὶ ἀρετῇ διαλάμπας, ὑπῆρξεν καὶ ὁ ἐκ τῆς μυροβόλου Χίου, καὶ δι' ἐξ Ἑλλάδος τῆς κώμης καταγόμενος, καὶ ἐν τῷ Προβατείῳ Ὄρει διαπρέψας, Γέρον Παχώμιος, ὁ κατὰ κόσμον κληθεὶς Παναγιώτης Ἀρελλᾶς, διαφυγῶν τῆς θανατικῆς καταδίκης, ἐκ τῆς τῶν Ἀγαρηνῶν φυλακῆς ἀποδράσας, καὶ ἀποταξάμενος ἅμα τῇ ματαιότητι τοῦ βίου καὶ πάσαις ταῖς βιοτικαῖς μερίμναις, τῆς μοναδικῆς πολιτείας τὴν

ἀγαθὴν μερίδα ἐκλεξάμενος, χρηματίσας δὲ τῆς ἐν Χριστῷ εὐσεβείας ἐν διδασκαίᾳ κήρυξ θεόσοφος καὶ διδάσκαλος, καθοδηγητῆς Μοναχῶν καὶ κτίτωρ Ἱερῶν Μοναστηρίων, καταρτίσας δὲ τὸ λογικὸν Ποίμνιον τοῦ Χριστοῦ τὸ κλυδωνιζόμενον, ἐκ μὲν τῆς ἀμαθείας ἕνεκα τῆς τῶν Ἀγαρηνῶν δουλείας, ἐκ δὲ τῆς τῶν αἰρετικῶν διδασκάλων ἐπιβουλῆς,

ἀλλὰ καὶ τῆς τότε μόλις ἀναφουμένης παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ τὸν ἀγῶνα ἀρξάμενος, καὶ ὑπερμαχήσας ἔργῳ καὶ λόγῳ τῆς Πατροπαραδότου Πίστεως ἄχρι γήρατος, ἕως οὗ καὶ τὸν βίον αὐτοῦ τῇ ιδ' Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ καὶ πέμπτου σωτηρίου ἔτους ἐτελεύτησε, θεμελιωθείσης δ' οὕτω περὶ αὐτοῦ αὐθορμήτως ὑπὸ συγχρόνων καὶ μεταγενεστέρων τῆς ἀναγνωρίσεως αὐτοῦ ὡς Ὁσίου καὶ Θαυματουργοῦ, καὶ τιμηθέντος ἤδη πρὸ ἐτῶν δι' ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας, πρὸς δὲ λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ ὅσα δι' ἀναφορᾶς αὐτοῦ καὶ εἰσηγήσεως ἐξέθεσε καὶ Συνοδικῶς ἐβεβαίωσατο ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κύριος Χρυσόστομος, περὶ κατατάξεως τοῦ εἰρημένου Γέροντος ἐν

Αναίρεσις «Ἐγκυκλίου Κηρύγματος» ἀρχιερέως τῆς Καινοτομίας δεινοῦ κατηγοροῦ τῶν Ἀντι-οικουμενιστῶν Ἀποτειχισμένων καὶ «Παλαιοημερολογιτῶν»

† Ἐπισκόπου Γαρδικίου Κλήμεντος
Γραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου τεύχους)

9. Η ΔΙΑΔΑΣΚΑΛΙΑ μάλιστα τοῦ κατηγοροῦ μας, ὅτι οἱ Ἀποτειχίζομενοι ἐμφοροῦνται ὑπὸ τοῦ πονηροῦ, εἶναι **βλάσφημος**, ἢ δὲ ἐπιμονὴ ὅτι εἶναι δυνατὴ ἡ κοινωνία μὲ τοὺς αἰρετικούς ἢ αἰρετίζοντας, μὲ τὴν ψευδαίσθησι ὅτι διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ παραμένουμε σὲ Ὁρθόδοξη Ὁμολογία, εἶναι ἐντελῶς Ἀντι-πατερικὴ καὶ ἄρα πλανεμένη.

Γράφει μὲ εἰλικρίνεια ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀκολουθοῦντας τὴν πρακτικὴν τοῦ κατηγοροῦ μας, παρὰ τὸ ὅτι δὲν τηρεῖ μὲ συνέπεια τὰ γραφόμενά του:

«Ἄς κρατήσουν οἱ φιλοπαπικοί, οἱ λατινόφρονες, οἱ οἰκουμενισταὶ ἐπίσκοποι, πνευματικοί, ἱερεῖς, θεολόγοι τὴν κοινωνία μὲ τοὺς αἰρετικούς, ἐμεῖς προτιμοῦμε τὴν κοινωνία μὲ τοὺς Ἁγίους. Δὲν μποροῦν νὰ συνυπάρξουν καὶ τὰ δύο»^{32!}

Οἱ δὲ «Παλαιοημερολογῖται» δὲν ἔκαναν κανένα κακό, ἀλλὰ ἐνεργοποίησαν ἐξ ἀρχῆς τὸ Ὁρθόδοξο Αἰσθητήριό τους, ὡς γνήσια καὶ συνυπεύθυνα Μέλη τῆς Ἐκκλησίας, **δικαιωθέντες** ἄλλωστε πλήρως ἀπὸ τὴν φρικτὴ ἀποστατικὴ συνέχεια καὶ ἐξέλιξι τῶν πραγμάτων.

Ὡς τέκνα ὑπακοῆς, ἄκουσαν τὸν Πρόεδρο τῆς Ἁγί-

ας Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου Ἅγιο Ταράσιο νὰ ἀναφωνῇ: «οὐ μετατίθεμεν ὄρια ἃ ἔθεντο οἱ πατέρες ἡμῶν, ἀλλ' ἀποστολικῶς διδαχθέντες, κρατῶμεν τὰς παραδόσεις, ἅς παρελάβομεν»³³.

Ἔμειναν σὲ αὐτὰ ποῦ ἔμαθαν καὶ ἐπιστάθησαν³⁴, γνωρίζοντας καὶ ἐφαρμόζοντας, ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ παρασαλεύσῃ ἔστω καὶ μία συλλαβή, χωρὶς νὰ ὑποπέσῃ στὶς ποινὲς τῶν Ἁγίων Πατέρων καὶ νὰ ἀποκηρυχθῇ καὶ ἀποκοπῇ τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας (Ἱερὸς Δοσίθεος Ἱεροσολύμων), διότι

«Παρ' ἡμῖν οὔτε Πατριάρχαι, οὔτε Σύνοδοι ἠδυνήθησάν ποτε εἰσαγαγεῖν νέα, διότι ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς Θρησκείας ἐστὶν αὐτὸ τὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, ἦτοι αὐτὸς ὁ λαός, ὅστις ἐθέλει τὸ θρήσκευμα αὐτοῦ αἰωνίως ἀμετάβλητον καὶ ὁμοειδὲς τῶ τῶν Πατέρων αὐτοῦ» (Πανορθόδοξος Σύνοδος τῶν Πατριαρχῶν τῆς Ἀνατολῆς τοῦ 1848).

Οἱ νεωτερισμοὶ θεωροῦνται ὑπαγόρευμα τοῦ διαβόλου καὶ δὲν γίνονται δεκτοί, ἔστω καὶ ἂν τοὺς προτείνουν Ἄγγελοι ἐξ Οὐρανοῦ. Λοιπόν, οἱ ἀρνούμενοι τὸν Οἰκουμενισμό καὶ τὴν Ἡμερολογιακὴν Καινοτο-

32. Πρωτ. Θεοδώρου Ζήση, «Κινδυνεύει τώρα σοβαρὰ ἡ Ὁρθοδοξία», περιοδ. «Θεοδορμία», Ἰανουάριος-Μάρτιος 2007, σελ. 103.

33. Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, Mansi τ. 13, στλ. 4.

34. Πρβλ. Β' Τιμ. γ' 14.

τῆ τῶν Ὁσίων καὶ Ὁμολογητῶν χορεία διατυπούμενος, ἢ ἐλαχιστότης ἡμῶν ἀπάντων τῶν Ἱεραρχῶν τῶν συγκροτούντων τὴν Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, ἀπιδόντες πρὸς τὴν θεάρεστον αὐτοῦ βιοτήν καὶ πολιτείαν, τοὺς ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως καὶ εὐσεβείας ἀτρύτους αὐτοῦ ἀγῶνας καὶ καμάτους, καὶ περὶ τῆς πνευματικῆς ὠφελείας τῶν πιστῶν πρόνοιαν ποιούμενοι, καὶ διαφημισθείσης τῆς φήμης πρὸς ἡμᾶς, ὅτι τὰ τίμια αὐτοῦ Λείψανα, ἐν τῇ Ἱερᾷ Σκῆτῃ τοῦ Προβατείου Ὄρους τῆς Χίου, ἐνθα ὁ μακάριος ἡσκήτευσεν καὶ ἐτάφη, ἐντὸς ἱερᾶς θήκης φυλάσσονται καὶ εἰς προσκύνησιν ὑπὸ τῶν πιστῶν πρὸς ἀγιασμόν αὐτῶν ἤδη τίθενται, καὶ ὅτι θαυμάτων παρεκτικὰ ταῦτα ὁ Κύριος ἀνέδειξεν, ἔγνωμεν συνφδὰ τοῖς πρὸ ἡμῶν Θεοῖς Πατράσι τῶ κοινῶ τῆς Ἐκκλησίας ἔθει κατακολουθοῦντες, τὴν προσήκουσαν τοῖς ἁγίοις ἀνδράσι καὶ τούτῳ ἀπονεῖμαι τιμῆν.

Διὸ καὶ ἀποφαινόμεθα Συνοδικῶς, θεσπίζομεν καὶ διορίζομεν καὶ ἐν Ἁγίῳ διακελευόμεθα Πνεύματι, ὅπως ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, ὁ προρρήθεις

αἰόδιμος Γέρων Παχώμιος ὁ Χίος, συναριθμῆται τῶ χορῶ τῶν Ὁσίων καὶ Ὁμολογητῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἐτησίαις ἱεροτελεστῆσαις καὶ ἀγιστεῖαις τιμώμενος παρὰ τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος τῶν πιστῶν καὶ ὕμνοις ἀσμάτων καὶ ἐγκωμίοις γεραιρόμενος τῇ ἰδ' Ὀκτωβρίου, ἐν ἧ τὸν βίον αὐτοῦ ἐτελεύτησεν, εἰς τιμὴν μὲν αὐτοῦ, δόξαν δὲ τοῦ ἐν Ἁγίοις θαυμαστοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ τοὺς Ἁγίους δοξάζοντος καὶ ἐνδοξαζομένου ἐν ταῖς ἀγίαις αὐτῶν μνήμαις καὶ ἱεραῖς πανηγύρεσι.

Εἰς ἐνδειξίν δὲ τούτου καὶ βεβαίωσιν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσα Συνοδικὴ ἡμῶν Πράξις, καταστροφθεῖσα καὶ ὑπογραφθεῖσα ἐν τῶ ἱερῶ Κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, τῇ ε' τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους δισχιλιοστοῦ καὶ δεκάτου τετάρτου.

Ἐβεβαιώθη ἐν Χίῳ, ἐν ἔτει σωτηριῶ δισχιλιοστῶ
καὶ δεκάτῳ τετάρτῳ,
κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον, τῇ δεκάτῃ τετάρτῃ.

μία δὲν προκάλεσαν σχίσμα, ἀλλὰ χωρίσθηκαν γιὰ λόγους δογματικούς ἀπὸ κηρύσσοντας δημοσίως κακοδοξίες καὶ αἱρέσεις, ἀποτειχισθέντες θεῖα ἐνισχύσει γιὰ λόγους σωτηριολογικῆς ἀναγκαιότητος. Σχίσμα ἔχουμε σὲ «ἀναίτιο» καὶ «ἀνεύλογο» χωρισμό, μὲ πρόφασιν «ζητημάτων ἰασίων» ἢ παραπτωμάτων τῶν Ἀρχιερέων. Ὁ Οἰκουμενισμὸς δὲν εἶναι ζήτημα ἰασιμῶ, οὔτε μόνον παράβασις Κανόνων, ἀλλὰ ὁ πλέον ἀπαίσσιος συγκρητισμὸς, ἢ χειρότερη παναίρεσις, μία «ἀνήκουστος προδοσία»³⁵ Πίστεως.

Καὶ ὅσοι ἀποτειχίζονται ἐξ αὐτοῦ πράττουν σωτήρια καὶ εἶναι ἄξιοι «τῆς πρεπούσης τιμῆς τοῖς Ὁρθοδόξοις»³⁶.

Τὸ ἂν οἱ τοῦ Πατρίου ὄργανώθηκαν ἐκκλησιαστικῶς, συνέβη ἀπὸ τὴν φορὰ τῶν ἰδίων τῶν γεγονότων. Ἡ διογκουμένη ἐγκατάλειψις ἀπὸ μέρους τῶν Καινοτόμων τῆς θέσεως τῆς Ἐκκλησίας, ἐκαλύπτετο αὐτοδικαίως ἀπὸ τὰ φύσει καὶ θέσει γνήσια τῆς Ἐκκλησίας Μέλη, ἐν ἀναφορᾷ βεβαίως πρὸς τὴν Συνοδικὴ Συνείδησι Αὐτῆς.

Γι' αὐτὸ καὶ θυμίζουμε στὸν κατηγορὸ μας, ὅτι πάσχει δεινὴ πνευματικὴ τύφλωσις, ἀλλὰ καὶ τραγικὴ ἄγνοια τῶν «τρόπων» τῆς Ἀκτίστου Χάριτος, τὴν ὁποῖαν δὲν δύναται νὰ ἀναγνωρίσῃ ἐκεῖ πού ὄντως ὑπάρχει, ἐκεῖ πού βιώνεται ἀπτῶς καὶ ἀναμφισβητήτως, ἐπαναπαυόμενος στὴν κοινωνία ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἀναγνωρίζουν Χάριν ἐκεῖ πού ὄντως δὲν ὑπάρχει!

10. ΟΜΩΣ, αὐτὰ τὰ τραγικὰ ἀποτελέσματα εἶναι δυστυχῶς ἀναμενόμενα ἀπὸ πρόσωπα σὰν τοῦ κατηγοροῦ μας, ὁ ὁποῖος εἶχε μὲν ὑπογράψῃ πρὸ ὀλίγων μόλις ἐτῶν μία ἠχηρὴ «Ὁμολογία Πίστεως» κατὰ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἀλλὰ ἔσπευσε νὰ πάρῃ πίσω τὴν ὑπογραφή του (!), ἐκζητώντας τὴν συγχώρησι καὶ ἐπιείκεια τοῦ ἀρχηγέτου τῶν ἐξ ὀρθοδόξων Οἰκουμενιστῶν Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαίου, παρακαλῶντας τὸν μάλιστα νὰ μεταβῇ στὴν ἐπαρχία του γιὰ νὰ «εὐλογήσῃ» τὸ ποίμνιό του! Ποιὰ συνέπεια καὶ ἐντιμότητα δύναται νὰ ἀναμένῃ κανεὶς ἀπὸ πρόσωπα τοιαύτης ἀσταθείας, δειλίας καὶ ἐνοχῆς; Αὐτὸν πού δὲν δύναται νὰ βαστάξῃ τὰ «ὀλίγα», πῶς θὰ τοῦ ἐμπιστευθοῦν τὰ «πολλά»; Καὶ πῶς θὰ θεωρηθῇ διδάσκαλος ἐπὶ τῶν θεμάτων τούτων αὐτός, ὁ ὁποῖος ὑποχώρησε, μόλις πῆγε νὰ κἀνῃ κάποιον βῆμα λίγο πρὸ σταθερὸ καὶ ἀποφασιστικό;

Μάλιστα, σὲ κάποιον σημεῖο τοῦ «Ἐγκυκλίου Κηρύγματός» του ἀναφέρει, ὅτι εἶναι πιθανὸν νὰ ἀντιμετωπίσῃ «διωγμόν»! Ὅμως, ἄλλοι ἐδιώχθησαν καὶ

διώκονται, οἱ ἀληθινοὶ καὶ συνεπεῖς Ὁμολογηταί, ὄχι οἱ θεωρητικοὶ σὲ κοινωνία μὲ τοὺς αἰρετικούς καὶ κατὰ φαντασίαν τοιοῦτοι! Τὴν ἀνέξοδη καὶ ἀνώδυνη στάσι πού διάλεξε καὶ προπαγανδίζει ὁ κατηγορὸς μας, ὄχι μόνον δὲν τὴν θεωροῦν ἐνοχλητικὴ καὶ ἐπικίνδυνη οἱ αἰρετικοὶ καὶ οἱ ἰσχυροὶ τοῦ κόσμου τούτου, ἀλλὰ καὶ τοὺς βοηθεῖ, ἐφ' ὅσον ἐξυπηρετεῖ τὰ συμφέροντά τους, διατηρώντας στὴν κοινωνία τους καὶ ὅσους τυχὸν ἔχουν μία κάπως πρὸ παραδοσιακὴ γραμμὴ καὶ ἄποψιν, ὥστε νὰ ἀποκτοῦν τὴν ψευδαίσθησι, ὅτι πράττουν παράλληλα καὶ τὸ ὁμολογιακὸ καθῆκον τους, καὶ ἔτσι ὅλοι τους νὰ εἶναι καὶ νὰ μένουν ἱκανοποιημένοι στὴν φρεναπάτη τους!

Ὁ κατηγορὸς μας καὶ οἱ ὅμοιοί του, θεωροῦν ὅτι «ὕποχρεοῦνται» νὰ ἀκολουθήσουν τὴν γραμμὴ τῶν ἱεραρχῶν τῶν Καινοτόμων ἐπισήμων ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν, ἐφ' ὅσον ἀνέχονται ὅλοι αὐτοὶ τὶς ἐκτροπὲς καὶ παραβάσεις, γιὰ νὰ μὴ «προτεσταντίσουν», καίτοι ἀπὸ τὴν ἄλλη δηλώνουν ὅτι δὲν θὰ παύσουν νὰ «διαμαρτύρωνται»! Ἔτσι ὅμως ἀποδεικνύουν καὶ πάλι τὴν τραγικὴ ἐκδήλωσι τῆς ἐπικινδύνου «ἀγνοίας» τους ἢ γενικὰ τῆς συγχύσεως καὶ ἀντιφατικότητός τους.

Οἱ ἀποφάσεις ἀκόμη καὶ μεγάλων Συνόδων ἔχουν δεσμευτικὸ καὶ ὑποχρεωτικὸ κῦρος, μόνον ὅταν ταυτίζονται μὲ τὴν Ἀλήθεια, τὴν ἐκπηγάζουσα ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας. Τότε μόνον τὸ Πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας τὶς ἀποδέχεται καὶ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Συνείδησις τὶς ἐπικυρώνει. Αὐτὰ δὲν ἰσχύουν σὲ κάθε ἄλλη περίπτωσι, οὔτε εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ ἐπίκλησις ὑποχρεώσεως ἀκολουθήσεως ὅσων «ἀνέχονται» τὴν ἐπὶ ἓνα σχεδὸν αἰῶνα ἐξακολουθητικὴ παράβασι τοῦ Κανόνος τῆς Εὐσεβείας καὶ τοῦ Φρονήματος τῆς Ἐκκλησίας!

Ἡ προτεινομένη στάσις τοῦ κατηγοροῦ μας, εἶναι καταστροφικὴ καὶ δὲν θὰ τὴν ἀκολουθήσουν ποτὲ οἱ γνήσιοι Ὁμολογηταί, χάριτι θεῖα. Διότι αὐτὴ ἢ λανθασμένη στάσις ὑποχρεώνει τὸν κατηγοροῦ καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ, μέσῳ τῆς κατακρίτου κοινωνίας τους μὲ τοὺς Οἰκουμενιστάς, νὰ συμμετέχουν ὄντως στὴν αἰρετικὴ Οἰκουμενικὴ Κίνησι, νὰ ἀνήκουν στὸ «Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν» μὲ ὅ,τι σημαίνει τοῦτο, νὰ συμπροσεύχονται μὲ τοὺς πάσης φύσεως αἰρετικούς καὶ ἄλλοθρήσκους, νὰ θεωροῦν «Ἀδελφὲς Ἐκκλησίες» τοὺς ἑτεροδόξους, νὰ ἀποδέχονται τὸ βάπτισμα τῶν αἰρετικῶν, νὰ συνδιακονοῦν μαζί τους τὸν κόσμον, νὰ δίδουν κοινὴ μαρτυρίαν τῆς πίστεως κ.τ.ῶ.³⁷

35. Βλ. Ἀρχιμ. Ἰουστίνου Πόποβιτς, «Μία Ὁρθόδοξος Γνωμάτευσις καὶ Μαρτυρία», περιοδ. «Κοινωνία», Μάρτιος-Ἀπρίλιος 1975, σελ. 95-101.

36. ΙΕ' Ἱεροῦ Κανόνος τῆς Πρωτοδευτέρας Ἁγίας Συνόδου.

37. Βλ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ, «Σχίσμα» ἢ «Ἀποτείχισις»; Ποιμαντικὴ Ἐπιστολή, Τὸ Ζήτημα τοῦ Ἡμερολογίου καὶ ἡ Αἵρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, Ἀθήνα 1998, σελ. 23.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἡ Ἑορτὴ τοῦ Γενεθλίου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου στὴν Ἱερά Μονὴ Παναχράντου Μεγάρων

ΤΗΝ Κυριακὴ πρὸ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, 8/21.9.2014, ἑορτὴ τοῦ Γενεθλίου τῆς Παναγίας μας, πανηγύρισε ἡ Ἱερά Γυναικεία Μονὴ Παναχράντου Μεγάρων, τῆς Ὁποίας ὡς γνωστὸν Κτήτωρ καὶ Γέροντας ὑπῆρξε ὁ μακαριστὸς Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας μας κυρὸς Χρυσόστομος († 6.9.2010), ὁ Τάφος τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται πλέον παραπλευρῶς τοῦ περιλάμπρου Καθολικοῦ τῆς Μονῆς. Ἀφ' ἑσπέρας ἐψάλη ὁ Μέγας Ἐσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Τορόντο κ. Μωϋσέως καὶ συγχοροστατοῦντος τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου, ὁ ὁποῖος ἐκφώνησε Ὁμιλία. Τὸ πρωὶ τῆς Κυριακῆς, ἐτελέσθη ὁ Ὅρθρος καὶ ἡ Θεία Λειτουργία, στὴν ὁποίαν ἔλαβαν μέρος ὁ προεξάρχων Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Τορόντο κ. Μωϋσῆς, οἱ Θεοφ. Ἐπίσκοποι Μαραθῶνος κ. Φώτιος καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμης, ὁ Ἐφημέριος τῆς Μονῆς γηραιὸς Ἱερομόναχος π. Κύριλλος (Μιχάλης), ὁ Ἱερομ. π. Ἰλαρίων Ἀγιοκυπριανίτης, ὁ Αἰδεσ. Πρεσβύτερος π. Ἀρσένιος Κοντογιαννόπουλος καὶ ὁ νεοχειροτονηθεὶς μουσι-

κολογιώτατος Διάκονος π. Λεωνίδας Πίττος. Ἐψάλε Χορὸς Ἱεροψαλτῶν ὑπὸ τὸν Πρωτοψάλτη κ. Νεκτάριο Κατσίρη. Παρέστη μεγάλο πλῆθος εὐλαβῶν προσκυνητῶν. Ἑόρτια Ὁμιλία ἐκφώνησε, τῇ προτροπῇ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου, ὁ Θεοφ. Γαρδικίου κ. Κλήμης. Μετὰ τὴν Ἀπόλυσι τῆς Θείας Λειτουργίας ἀκολούθησε ἰ. Λιτανεΐα τῆς Εἰκόνας τῆς Ἑορτῆς, μετὰ Δέησι καὶ ἐπὶ τοῦ Τάφου τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Ἀκολούθησε ἀπὸ τὴν φιλόξενη Ἀδελφότητα τῆς Μονῆς, ὑπὸ τὴν Γερρόντισσα Μαριάμ, πλούσια τράπεζα ἀγάπης γιὰ τοὺς Κληρικούς καὶ Λαϊκούς.

Ἡ Ἑορτὴ τοῦ Γενεθλίου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου στὶς Σέρρες

ΕΠΙΣΗΣ, πανηγύρισε τὴν αὐτὴ ἡμέρα καὶ ὁ ὁμώνυμος Ἱερὸς Ναὸς στὶς Σέρρες. Λειτουργήσαν οἱ Θεοφιλ. Ἐπίσκοποι Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος καὶ Φιλίππων κ. Ἀμβροσίου, μετὰ συμμετοχὴ τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ναοῦ Αἰδεσ. Πρωτοπρ. π. Νικολάου Μαντιοῦ καὶ ἄλλων Κληρικῶν, καὶ μεγάλου πλῆθους εὐλαβῶν λαϊκῶν ἀπὸ τὴν πόλι

καὶ ἀπὸ τὶς γύρω περιοχές.

Ἐγκαίνια Μοναστηριακοῦ Ναοῦ στὴν Βοσνία

ΤΟ Σάββατο, 7/20.9.2014, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας μας κ. Καλλίνικος τέλεσε τὰ ἱερά Ἐγκαίνια στὸν Ναὸ τῆς Ἱερᾶς Γυναικείας Μονῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στὸ χωριὸ Λοπαρὲ τῆς Βοσνίας, ὅπου εἶχε μεταβῆ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα τὴν προτεραιά.

Τὸ γιὰ αὐτὴ ἡ λύσις κοινωνίας μετὰ τοὺς ἐξ ὀρθοδόξων Οἰκουμενιστάς, ἡ ὁποία ἐπιφέρει τέτοια καταστροφικὰ ἀποτελέσματα, ὀδηγοῦσα σὲ καταποντισμὸ μαζὶ τους στὴν ἄβυσσο τῆς αἰωνίου ἀπωλείας, εἶναι προτιμωτέρα γιὰ τὸν κατήγορό μας, ἐξηγεῖται μόνον ἀπὸ τὸ *ψευδοδίλημμα*, τὸ ὁποῖο θέτει στὸν ἑαυτὸ του καὶ στοὺς ἄλλους: φοβεῖται, ὅτι ἂν προβῆ σὲ *Ἀποτείχισι*, θὰ ὑποπέσει σὲ θανάσιμο παράπτωμα, θὰ γίνῃ *«αἷτιος ἀποσχισμοῦ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία»*, καὶ ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ ἐνδεχομένου θὰ προτιμοῦσε *«νὰ πάη νὰ πνιγῆ»!*...

Προσευχόμενοι γιὰ τὴν πνευματικὴ του ἀνάβλεψι καὶ ἴασι, τὸν ἀφήνουμε στὴν θεία Μακροθυμία, τονίζοντες ὅτι ἡ κατὰ Θεὸν λύσις τῆς δεινῆς συγχύσεως τοῦ κατηγοροῦ μας καὶ ὁποιοῦ ὁμοίου αὐτοῦ εἶναι ἡ *ἀποδοχή* τῆς θέσεώς μας, ἔργῳ καὶ λόγῳ, ὅπως μάλιστα αὐτὴ ἐκφράζεται στὸ Ἐκκλησιολογικὸ μας Κείμενο: *«Ἡ Γνησία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἐναντι τῆς Αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ - Θέματα Δογματικὰ καὶ Κανονικά»*, πρὸς συμπόρευσίν μας ἐν Ἀληθείᾳ καὶ Ἀγάπῃ, ἐκφράζοντες ἐπίσης τὴν διάπυρο εὐχὴ ὁ Κύριός μας νὰ μὴ μᾶς στερήσῃ ἕως τέλους τῆς Χάριτος τῆς ἀληθινῆς καὶ συνεποῦς Ὁμολογίας Αὐτοῦ. Ἀμήν!

Φυλὴ Ἀττικῆς

Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Ἀγιορειτῶν Πατέρων

9/22.6.2014

Στήν τελετή και στήν έπακολουθήσασα Θεία Λειτουργία συμμετείχαν ό Κτήτωρ, Πνευματικός και Έφημέριος Αύτης Έρομόναχος Μεθόδιος Ζάχαριτς, ώς και άλλοι Κληρικοί, παρουσία άρκετών πιστών.

Χειροτονία π. Θεολόγου Σταυρουλλάκη

ΤΗΝ Κυριακή, 8/21.9.2014, κατά την έορτήν του Γενεθλίου τής Θεοτόκου, ό Σεβασμώτατος Μητροπολίτης Άμερικής κ. Δημήτριος, έτέλεσε τήν εις Προσδύτερον χειροτονίαν του εύλαβεστάτου Έροδιακόνου Θεολόγου (Σταυρουλλάκη). Η χειροτονία έλαβε χώρα στον Έρο Ναό του Άγίου Σπυριδώνος στο Ντιτροϊτ τής Πολιτείας του Μίσιγκαν των Η.Π.Α.. Ό νεοχειροτονηθείς Έρομόναχος κατάγεται εκ τής νήσου Ρόδου και είναι μέλος τής Άνδρώας Μοναστικής Άδελφότητος υπό τον Σεβασμ. Άμερικής κ. Δημήτριο.

Α΄ Παν-αττική Έρατική Σύναξις

ΤΗΝ Δευτέρα, 9/22.9.2014, πραγματοποιήθηκε ή Α΄ Παν-αττική Έρατική Σύναξις, στον Έρο Καθεδρικό Ναό του Άγίου Άθανασίου Νέας Φιλαδελφείας. Η Σύναξις είχε αποφασισθή Συνοδικώς, προκειμένου να συμβάλει στην άλληλογνωριμία των Κληρικών, ειδικώς μετά τήν Ένωσι των πρώην Ένισταμένων με τήν Έκκλησία των Γνησίων Όρθοδόξων Χριστιανών Ελλάδος. Ήσαν παρόντες ό Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος κ. Καλλίνικος, οί Σεβασμ. Μητροπολίται Πειραιώς και Σαλαμίνας κ. Γερόντιος, Άττικής και Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, Τορόντο κ. Μωύσης (παρεπιδημών, λόγω τής Συνόδου τής Έραρχίας) και Όρωπου και Φυλής κ. Κυπριανός, ώς και οί Θεοφιλ. Έπίσκοποι Μαραθώνος κ. Φώτιος, Μεθώνης κ. Άμβρόσιος, Λούνης κ. Σιλουανός (έπίσης παρεπιδημών) και Γαρδικίου κ. Κλήμης. Τό κύριο σώμα τής Συνάξεως ήσαν οί δυνηθέντες να προσέλθουν από

τήν Έρα Άρχιεπισκοπή και τισ Έρες Μητροπόλεις Πειραιώς και Σαλαμίνας, Άττικής και Βοιωτίας και Όρωπου και Φυλής, ήτοι 50 Έρες και 4 Διάκονοι. Έγιναν από τους Άρχιερεϊς ένημερώσεις για τισ Διακηρύξεις Άγίων, τισ όποιες είχε αποφασίσει ή Έρα Σύνοδος τισ ήμέρες εκείνες, αντιμετώπισθηκαν πρακτικά και ποιμαντικά έρωτήματα και ζητήματα, ό Σεβασμ. Όρωπου και Φυλής κ. Κυπριανός ανέπτυξε τό θέμα τής εκκοσμηκείας των Μυστηρίων ιδίως τής Βαπτίσεως και του Γάμου κ.ά και τέλος, ό Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος κ. Καλλίνικος απήρθηνε άναγκαϊες πνευματικές νοουθεσίες στην έπιτυχή αυτή Έρατική Σύναξι.

Η Συνοδική Προσευχητική Σύναξις προς άποτροπή τής Άποχριστιανοποίησης τής Πατρίδος μας

ΤΟ έσπέρας τής Τετάρτης, 25.9/8.10.2014, στις 5:00 μ.μ., στον Έρο Ναό Άγίας Παρασκευής Μοναστηρακίου Άθηνών, έγινε Προσευχητική Σύναξις προς άποτροπή Άποχριστιανοποίησης τής Πατρίδος μας. Χοροστάτησε ό Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Καλλίνικος, πλαισιούμενος από τους ένδημοϋντας Άρχιερεϊς τής Έρας Συνόδου: Πειραιώς και Σαλαμίνας κ. Γερόντιο, Άττικής και Βοιωτίας κ. Χρυσόστομο, Όρωπου και Φυλής κ. Κυπριανό, Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριο, Μαραθώνος κ. Φώτιο, Μεθώνης κ. Άμβρόσιο και Γαρδικίου κ. Κλήμεντα. Έψάλη ό Παρακλητικός Κανών εις τον Κύριο ημών Ήσοϋν Χριστόν, μετά τό πέρας του όποιου άνεπέμφθησαν κατάλληλοι διά τήν περίπτωσι Δείξεις και Εϋχές. Πα-

ρέστησαν πολλοί Κληρικοί τῆς Ἐκκλησίας μας, Μοναχοὶ καὶ Μοναχές, ὡς καὶ πλῆθος εὐλαβῶν πιστῶν. Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Θεοφίλ. Μαραθῶνος κ. Φώτιος, στὴν ἐπακολουθήσασα περιεκτικὴ Ὁμιλία του, ἀνεφέρθη στὴν ἀναγκαιότητα τῆς πνευματικῆς ἐγρηγόρευσης ἡμῶν, πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ κινδύνου Ἀποχριστιανοποιήσεως τῆς Πατρίδος μας. Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Καλλίνικος, ἐπιλογήσας, κάλεσε τοὺς πιστοὺς σὲ εἰλικρινῆ μετάνοια καὶ θερμὴ προσευχή, ὄχι μόνον ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν μας, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους μας, καθὼς καὶ ὅλου τοῦ κόσμου. Τοὺς ὕμνους ἀπέδωσε κατανυκτικῶς Χορὸς Ἱεροψαλτῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσι τοῦ κ. Ἰωάννου Κιαχοπούλου.

Ἡ Πανήγυρις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς

Ἡ ΕΟΡΤΗ καὶ Πανήγυρις τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης τελέσθηκε στὴν ὁμώνυμη Ἱερὰ Ἀνδρῶνα Μονὴ τους στὴν Φυλὴ Ἀττικῆς, ἔδρα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς. Τὸ ἀπόγευμα τῆς Τρίτης, 1/14.10.2014, τελέσθηκε ὁ Μέγας Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου Σεβασμ. Μητροπολίτου Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, ἐκφωνήσαντος καὶ ἐόρτιο λόγο, συγχοροστατούντων πολλῶν Ἀρχιερέων ἐξ Ἑλλάδος καὶ ἐξωτερικοῦ καὶ λαβόντων μέρος πολλῶν Κληρικῶν καὶ ἀπὸ ἄλλα μέρη (Ρουμανία, Ἰταλία, Κένυα, Η.Π.Α., Βραζιλία), ὡς καὶ μεγάλου πλῆθους Μοναχῶν καὶ Μοναζουσῶν καὶ εὐλαβῶν πιστῶν. Ἐψαλε ἐόρτια ὁ Χορὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ὑπὸ τὸν Μουσικολ. Ἱερομ. π. Διονύσιον Ἀγιοκυπριανίτην. Τὸ πρωὶ τῆς Τετάρτης, 2/15.10.2014, τελέσθηκε ὁ ἐόρτιος Ὕρθρος καὶ

ἡ πανηγυρικὴ πολυαρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία. Προέστη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπός μας κ. Καλλίνικος καὶ ἔλαβαν μέρος οἱ Σεβασμ. Μητροπολίται Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερόντιος, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσότομος, ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἁγίας Πετροπόλεως καὶ Βορείου Ρωσίας κ. Σωφρόνιος ἐκ Ρωσίας, οἱ Θεοφίλ. Ἐπίσκοποι Σουτσαβάς κ. Σωφρόνιος καὶ Γαλατσίου κ. Διονύσιος ἐκ Ρουμανίας, καὶ οἱ Θεοφίλ. Ἐπίσκοποι Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος, Μαραθῶνος κ. Φώτιος, Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, Νόρα κ. Μιχαὴλ, Γαρδικίου κ. Κλήμης καὶ Φωτικῆς κ. Αὐξέντιος. Ἐπίσης, ἔλαβε μέρος πεντηκοντὰς περίπου Ἱερέων καὶ δεκάς Διακόνων. Παρέστη μέγα πλῆθος πιστῶν, ὡς καὶ πολλοὶ ἐπίσημοι. Θεῖον Κήρυγμα ἐξεφώνησε ὁ Θεοφίλ. Γαρδικίου κ. Κλήμης. Ἀκολούθησε Λιτανεῖα τῆς ἱ. Εἰκόνας καὶ τοῦ τμήματος τῶν Λειψάνων τῶν ἐορταζομένων Ἁγίων, καὶ εὐλογήθηκαν οἱ Ἄρτοι πρὸ τοῦ Ναοῦ. Ὁ δὲ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Καλλίνικος ἀπηύθυνε σύντομη ἐόρτια προσλαλιὰ στὴν σημαντικὴ αὐτὴ εὐκαιρία Διορθοδόξου ἐορτῆς καὶ συνάξεως ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ.

Ἡ Διακήρυξις τῆς Ἀγιότητος τοῦ Ὁσίου Γέροντος Ἱερωνύμου τῆς Αἰγίνης

Ἡ ΙΕΡΑ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας κ. Καλλνίκου, ἀπεφάσισε νὰ προβῇ στὴν ἐπίσημη Διακήρυξι τῆς πανθομολογουμένης Ἀγιότητος τοῦ Ὁσίου Γέροντος Ἱερωνύμου τῆς Αἰγίνης († 3/16.10.1966). Γιὰ τὴν Ἀπόφασιν αὐτὴ ἐγίνε εὐμενῆς Εἰσήγησις ἀπὸ τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτη Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερόντιο, ἡ ὁποία

ένεκρίθη όμοφώνως από τὰ σεπτὰ Συνοδικὰ Μέλη, ή δέ Διακήρυξις και ό πρώτος Έορτασμός του νέου Άγιου ώρίσθηκε νά επιτελεσθή κατά τήν μήνην Αυτού, τήν 3/16.10.2014, στον Έρδ Ναό των Άγιών Άναργύρων στην Αίγινα, τον όποιον μάλιστα άνήγειρε ό ίδιος ό τιμώμενος Άγιος μετά τήν έπίσημη προσχώρησί του στο Πάτριο Έμρολόγιο και τήν έπιτέλεσι σε Αυτόν Θαύματος των Άγιών Άναργύρων, κατά τὰ μέσα τής δεκαετίας του '40.

Η έόρτιος Άκολουθία του Όρθρου, προηγηθέντος του Έσπερινού κατά τήν παραμονή, έψάλη από ιδιαιτέρα Φυλλάδα του νέου Όσίου Έρωνούμου, ή όποία περιέχει πλήρη Έμνογραφικά Αυτού, και έκκυκλοφόρησε από τό Έρδ Έσυχαστήριο του Έυαγγελισμού τής Θεοτόκου Αιγίνης, όπου ό Άγιος άσκήτευσε τήν τελευταία 20ετία του πολυπαθοϋς βίου του. Για τήν περίσταση, είχε έτοιμασθή ώραίο Εικόνομια του Άγιου, φροντίδι και δεήσει του οικείου Έραρχου Σεβασμ. Μητροπολίτου Πειραιώς και Σαλαμίνας κ. Γεροντίου, ύπευθύνου για τὰ τής Διακηρύξεως, και έπίσης τήν πρωίαν τής Πέμπτης, 3/16ης Όκτωβρίου, μετεφέρθη και ή άργυρά Λειψανοθήκη με τὰ εϋώδη Λείψανα του Όσίου στον Ναό των Άγιών Άναργύρων από τό παρακείμενο Έσυχαστήριο του Έυαγγελισμού. Στις ί. Άκολουθίες και στην πανηγυρική Θεία Λειτουργία προεξήρχε ό Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος κ. Καλλίνικος, συμπαραστατούμενος από τον Σεβασμ. Πειραιώς και Σαλαμίνας κ. Γερόντιο και άρχετους Έρεεις και Διακόνους. Στην Θεία Λειτουργία έλαβαν έπίσης μέρος και οί παρεπιδημούντες κατ' αυτάς στην Έλλάδα για τήν Έορτή και Πανήγυρι τής παραμονής, των Άγιών Κυπριανού και Ίουστίνης στην Φυλή, Ρουμάνοι Έπίσκοποι τής Γνησίας Όρθοδόξου Έκκλησίας τής χώρας τους Θεοφιλ. Σουτσάβας κ. Σωφρόνιος και Γαλατίου κ. Διονύσιος. Παρέστησαν έπίσης συμπροσευχόμενοι οί Σεβασμ. Μητροπολίται Άττικής και Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος και Όρωπού και Φυλής κ. Κυπριανός, οί Θεοφιλ. Έπίσκοποι Μαραθώνος κ. Φώτιος, Μεθώνης κ. Άμβρόσιος, Γαρδικίου κ. Κλήμης και Φωτικής κ. Αυξέντιος, και πολλοί άκόμη Κληρικοί, Μοναχοί και Μοναχές, ως και μέγα πλήθος εϋσεδών από τήν περιοχή και από άλλα μέρη. Έψαλε εϋρυθμα Χορός Έεροφαλτών υπό τον Μουσικοδιδάσκαλο κ. Άθανάσιο Ίωαννίδη, τό δέ Άποστολικό Άνάγνωσμα άπήγγειλε ό εκ των πνευματικών τέκνων του Όσίου Γέροντος κ. Παναγιώτης Τόγιας. Κατά τήν διάρκεια του Κοινωνικού πανηγυρικό Λόγο για τον Όσιο Έρώνυμο άνέγνωσε ό Σεβασμ. Πειραιώς και Σαλαμίνας κ. Γερόντιος.

Μετά τήν Άπόλυση, έψάλησαν τό «Έυλογητός εί Χριστέ ό Θεός ήμών» και τό «Ότε καταβάς», ως και τό Άπολυτίκιον του νέου Άγιου, και ό Θεοφιλ. Μαραθώνος κ. Φώτιος, Άρχιγραμματεϋς τής Έεράς Συνόδου, άνέγνωσε τήν καλλιτεχνικά εκτυπωθείσα Συνοδικήν Προάξι τής Διακηρύξεως. Έν συνεχεία, και ψαλλομένων των άργών Έυλογηταρίων εκ των Μακαριστηρίων του Άγιου Έρωνούμου, ένώπιον τής ί. Λειψανοθήκης και τής ί. Εικόνας Αυτού, επί του ί. Έυαγγελίου, τό όποιον έτέθη επί τετραποδίου, ύπεγράφη υπό των άγιών Άρχιερέων, προηγηθέντος του Μακαριωτάτου Άρχιεπισκόπου, ή Συνοδική Προάξι, και έγινε προσκύνησις των ί. Λειψάνων και τής ί. Εικόνας ύπ' Αυτών. Ό δέ Μακαριώτατος εϋλόγησε δια τής ί. Λειψανοθήκης σταυροειδώς τό εκκλησίασμα, έν ύμνοις δοξολογικοίς και εϋχαριστηρίοις. Η δέ εϋλογία του νεοδοξασθέντος Άγιου ήτο διάχυτος, δια τής πλουσίας άναπεμπομένης εϋωδίας και πνευματικής δωρεάς Αυτού!.. Κατόπιν, οί Άρχιερείς και ό Κληρος, μετά τής ί. Λειψανοθήκης και τής ί. Εικόνας του Άγιου Έρωνούμου που έβαστάζοντο υπό Έερέων, έξήλθαν του Ναού, προδέ Αυτού ό Μακαριώτατος άπήϋθνε σύντομη προσλαλιά εϋχαριστίας στον Θεό για τήν μεγάλη δωρεά Αυτού, και έγκωμασμοϋ του νέου Άγιου, δεόμενος για τήν προστασία Του και εϋχόμενος για τίς πρεσβείες και εϋλογίες Του προς άπαντας.

Ό Έορτασμός και ή Έπίσημος Διακήρυξις τής Άγιότητος του Όσίου Παχώμιου του έν Χίο

ΤΗΝ Δευτέρα, 14/27.10.2014, σύμφωνα προς τήν από 5/18.9.2014 Συνοδική Άπόφασι τής Έκκλησίας μας των Γνησιών Όρθοδόξων Χριστιανών Έλλάδος, έορτάσθη και διακηρύχθηκε έπίσημως ή Άγιότης του Όσίου Παχώμιου, Κτήτορος τής Έεράς Μονής των Άγιων Πατέρων Προδατείου Όρους τής Χίου, ό όποιος ως γνωστόν έ χρημάτισε και πνευματικός Διδάσκαλος και Καθοδηγητής του έν Άγίοις Πατρός ήμών Νεκταρίου Πενταπόλεως του έν Αιγίνη Θαυματουργού.

Ό Όσιος Παχώμιος, ό όποιος έκοιμήθη τό 1905 σε ήλικία 65 έτων, αφήσας στην Μονή 65 Μοναχούς-Έποτακτικούς του, έτιμάτο από έτων ως τοπικός Άγιος και χαιρει ιδιαιτέρας εκτιμήσεως και εϋλαβείας στην Χίο και εϋρύτερα.

Άφ' έσπέρας τής παραμονής έψάλη ό Μέγας Έσπερινός στο λαμπρό Καθολικό του Τιμίου Σταυρού στην

Μονή, όπου σε περίοπτη θέσι πρὸ τοῦ Εἰκονοστασίου (Τέμπλου) στὸν Σολέα εἶχαν τοποθετηθῆ ἡ ἱ. Εἰκόνα καὶ τὰ ἱ. Λείψανα τοῦ Ἁγίου, χοροστατοῦντος τοῦ Τοποτηρητοῦ τῆς τοπικῆς Ἐπισκοπῆς τῆς Ἐκκλησίας μας Σεβασμ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου, ὁ ὁποῖος ἐκφώνησε καὶ σύντομο λογύδιον γιὰ τὴν πνευματικὴ σημασία τοῦ σημαντικοῦ αὐτοῦ Ἑορτασμοῦ καὶ τῆς Διακηρύξεως, συγχοροστατοῦντος τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Γαρδικίου κ. Κλήμεντος καὶ ἱερουργοῦντος τοῦ σεβαστοῦ Ἡγουμένου Αὐτῆς Ἀρχιμ. π. Ἀμβρόσιου Ἁγιοπατερίτου. Ἐψαλαν ἐκλεκτοὶ Ἱεροψάλται (κ. Ἀθανάσιος Παῖδανᾶς κ.ἄ.) καὶ παρέστησαν ἀρκετοὶ προσκυνηταί.

Τὸ πρωὶ τῆς Δευτέρας, ἐτελέσθη ὁ ἐόρτιος Ὁρθρος καὶ ἡ πανηγυρικὴ Θ. Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας κ. Καλλινίκου, τῆ συμμετοχῆ τῶν Σεβασμ. Μητροπολιτῶν Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου καὶ Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γεροντίου, τῶν Θεοφιλ. Ἐπισκόπων Μαραθῶνος κ. Φωτίου καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμεντος, ἀρκετῶν Πρεσβυτέρων καὶ δύο Διακόνων. Παρέστη δὲ μεγάλο πλῆθος προσκυνητῶν, παρὰ τὸ βροχερὸν τοῦ καιροῦ. Ὁμιλία ἀνέγνωσε ὁ Σεβασμ. Ἀττικῆς κ. Χρυσόστομος, καὶ ἐν συνεχείᾳ ὠμίλησε καὶ ἓνας λαϊκὸς Χιώτης.

Πρὸ τῆς Ἀπολύσεως, ἐψάλησαν κατάλληλοι ὕμνοι, ἀνεγνώσθη ἀπὸ τὸν Θεοφιλ. Μαραθῶνος κ. Φώτιο, Ἀρχιγραμματεὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἡ ἐπίσημος Συνοδικὴ Προᾶξις Διακηρύξεως τοῦ Ὁσίου Παχωμίου, ἡ ὁποία ἐν συνεχείᾳ ὑπεγράφη ἐνώπιον τῆς ἱ. Εἰκόνας καὶ τῶν ἱ. Λειψάνων τοῦ Ἁγίου ὑπὸ τῶν παρόντων Ἀρχιε-

ρέων. Ἀκολούθησε εὐλόγησις τοῦ ἐκκλησιάσματος διὰ τῆς ἁγίας Κάρας τοῦ Ὁσίου ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐγίνε Λιτάνευσις τῆς Εἰκόνας καὶ τῶν Λειψάνων πέραξ τοῦ Ναοῦ καὶ πρὸ τοῦ κενοταφίου τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἀνεγνώσθη ἡ Εὐχὴ τῶν Κολλύδων πρὸς τιμὴν Αὐτοῦ καὶ ἐγίνε ἡ Ἀπόλυσις ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου, ὁ ὁποῖος ἀπηύθυνε ἐόρτιες εὐχές, ὁ δὲ Ἀρχιμ. π. Ἀμβρόσιος ἐξέφρασε εὐχαριστίες στοὺς προσελθόντας καὶ κοπιάσαντας γιὰ τὴν ἱερὰ Ἑορτὴ καὶ Πανήγυρι.

Η Ε' ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΝΕΩΝ

ΤΟ Σάββατο, 19.10/1.11.2014, περισσότεροι ἀπὸ 320 νέοι ἀνταποκρίθηκαν στὴν πρόσκληση τοῦ Νεανικοῦ Ὁρθοδόξου Σύνδεσμου τῆς Ἐκκλησίας μας νὰ παραβρεθοῦν στὴν Ε' Πανελλήνια Συνάντησή τους, πὺ διοργανώθηκε ἀπὸ τὸν Νέ.Ο.Σ., ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε στὸν χώρο ἐκδηλώσεων «ΚΤΗΜΑ ΔΕΚΑ» στὸν Ἀσπρόπυργο Ἀττικῆς. Συμμετείχαν νέοι ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, τὸν Πειραιᾶ καὶ τὴν Ἀττικὴ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ Θήβα, Χαλκίδα, Κόρινθο, καθὼς καὶ 30 νέοι ἀπὸ Θεσσαλονίκη μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν π. Παναγιώτη Παυλίδη, 50 νέοι ἀπὸ Λάρισα μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν π. Γεώργιο Κοντοθανάση καὶ 25 νέοι ἀπὸ τὴν Πάτρα.

Τὴν νεανικὴ αὐτὴ Ἐκδήλωση τίμησαν μὲ τὴν παρουσία τους: ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπός μας κ. Καλλίνικος, οἱ Σεβασμ. Μητροπολίτες Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος καὶ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος καὶ οἱ Θεοφιλ. Ἐπίσκοποι Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος, Μαραθῶνος κ. Φώτιος, Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμης, καθὼς καὶ νέοι, στὴν πλεοψηφία, Κληρικοὶ - μέχρι πρότινος μέλη τοῦ Συνδέσμου.

Ἡ ἔναρξη τῆς Ἐκδηλώσεως ἐγίνε μὲ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἁγιασμοῦ, στὸ γραφικὸ ξύλινο Ἐκκλησάκι τοῦ Ἁγίου Προκοπίου, πὺ θρῖσκεται μέσα στοὺς καλαίσθητους χώρους τοῦ κτήματος, ἐνῶ ὁ Σεβασμώτατος κ. Χρυσόστομος ἔκανε ἓνα πρῶτο καλωσόρισμα ὡς ἐπιχώριος Μητροπολίτης. Στὴν συνέχεια, ἡ παρουσιάστρια τῆς ἐκδηλώσεώς μας, Σοφία Μαυρίδη παρουσίασε τὸ πρόγραμμα τῆς Ε' Πανελληνίας Συνάντησης τῶν νέων.

Ἡ ἔναρξη τοῦ Πρώτου Μέρους τῆς ἐκδηλώσεως ἐγίνε μὲ τὴν 25μελῆ χορωδία καὶ ὀρχήστρα «Ἐλληνορθόδοξη Κληρονομιά» ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ Ἱερομ. π. Διονυσίου Ἀγιοκυπριανίτου, ἡ ὁποία καὶ ἀπέδωσε παραδοσιακὰ ἀκούσματα.

Κατόπιν, ἀκολούθησε ἡ κεντρικὴ Εἰσήγησις μὲ θέμα «Ὀικονομικὴ Κρίσις καὶ Πνευματικὴ Ἐλευθερία», ποὺ ἦταν καὶ τὸ κύριο θέμα τῆς Συναντήσεως, ἀπὸ τὸν Θεοφιλ. Ἐπίσκοπο Γαρδικίου κ. Κλήμεντα.

Στὴν συνέχεια, ἔγινε διαχωρισμὸς σὲ δύο ἡλικιακὲς ὁμάδες, 15 ἕως 22 ἐτῶν καὶ 23 ἕως 35 ἐτῶν. Σὲ κάθε ἡλικιακὴ ὁμάδα εἶχε ὀριστεῖ μιά ὁμάδα Συντονιστῶν. Στους μικροτέρους συντόνιζε ὁ Πρόεδρος τῆς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Νέ.Ο.Σ., π. Στυλιανὸς Τομαῆς, πλαισιούμενος ἀπὸ τὸν Διάκονο Λεωνίδα Πίττο καὶ τὴ Διακόνισσα Εὐσεβία (μέλη τῆς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Νέ.Ο.Σ.), ἐνῶ στους μεγαλύτερους, ὁ π. Μιχαὴλ Κωνσταντινίδης καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Πάνος (μέλος Συντονιστικῆς Νέ.Ο.Σ.).

Γιὰ νὰ διευκολυνθεῖ ἡ συζήτηση καὶ νὰ ἀποκτήσει ἕναν πιὸ συστηματικὸ χαρακτήρα, διαμοιράστηκαν στους νέους καὶ τῶν δύο ὁμάδων θέματα σχετικὰ μὲ τὶς πτυχὲς τῆς Κρίσεως. Τὰ συμπεράσματα, οἱ προβληματισμοὶ καὶ οἱ ἐρωτήσεις ἀπὸ τὸ κάθε τραπέζι, ἐκφωνήθηκαν στὸ τέλος τῆς διαδικασίας ἀπὸ τὸν ἐκπρόσωπο-συντονιστὴ τοῦ κάθε τραπεζιοῦ καὶ σχολιάστηκαν στὴν ὀλομέλεια τῆς ἡλικιακῆς ὁμάδας μὲ γόνιμο διάλογο.

Μετὰ ἀπὸ σχεδὸν δύο ὥρες ποὺ κράτησε ἡ διαδικασία αὐτή, οἱ νέοι ἐπανῆλθαν στὴν κεντρικὴ αἴθουσα, ὅπου οἱ Συντονιστὲς καὶ τῶν δύο ἡλικιακῶν ὁμάδων ἀνέγνωσαν τὰ πιὸ χαρακτηριστικὰ κείμενα μὲ τὰ συμπεράσματα τῶν παιδιῶν σὲ κάθε θεματικὴ ἐνότητα.

Τὸ πρῶτο μέρος τῆς ἡμερίδας τῶν νέων ὀλοκληρώθηκε μὲ μιά συνοπτικὴ παρουσιάση τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας μας, στὴν Ἀφρική, ἀπὸ τὸν

Θεοφιλ. Ἐπίσκοπο Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιο.

Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ διαλείμματος, παρατέθηκαν πλούσια ἐδέσματα καὶ ἀναψυκτικά, ἐνῶ προβλήθηκε καὶ σχετικὸ μὲ τὴν ἱεραποστολὴ βίντεο. Παράλληλα στὸ χῶρο τῆς ὑποδοχῆς, λειτούργησε ἔκθεση χριστιανικοῦ βιβλίου. Στὸν χῶρο αὐτὸ ἐπίσης, ὑπῆρχε καὶ ἔκθεση καλαίσθητων χειροτεχνιῶν ποὺ ἐπιμελήθηκαν οἱ κατηγήτριες καὶ σύνδεσμοι τῆς νεολαίας 10 Ἐνοριῶν τοῦ λεκανοπεδίου, μὲ σκοπὸ τὴν ἐνίσχυση τῆς Ἱεραποστολῆς μας στὴν Ἀφρική.

Ἡ ἔναρξη τοῦ δευτέρου μέρους τῆς Ε΄ Πανελληνίας Συνάντησης Νέων, ἐπιφύλασσε μιά διπλὴ ἔκπληξη. Ἐκπληξη στὰ παιδιά ἀλλὰ καὶ στὸ ἴδιο το τιμῶμενο πρόσωπο, τὸν Ἐπαμεινώνδα Πριμάλη, παλαιὸ μέλος τῆς ἱστορικῆς «Ἐνώσεως Νέων». Βαθεῖα συγκινημένος ὁ κ. Πριμάλης παρέλαβε τιμητικὰ ἀπὸ τὰ χεῖρα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας κ. Καλλινίκου τὴν σύγχρονη ἀναπαράσταση τῆς Γ΄ Ἐμφανίσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τοῦ 1925. Στὴν συνέχεια, μίλησε στὰ παιδιά γιὰ τὴν συμμετοχὴ του στὴν «Ἐνωση Νέων» τῆς ἐποχῆς ἐκείνης (τῆς ἱστορικῆς προκάτοχης ὀργανώσεως νεολαίας τῆς Ἐκκλησίας μας), τοὺς διαγμούς τῶν γνησίων Ὁρθοδόξων καὶ ἰδιαίτερος γιὰ τὸν μακαρίτη πατέρα του, Ἀθανάσιο Πριμάλη, ὁ ὁποῖος ἦταν αὐτόπτης μάρτυρας τῆς Γ΄ Ἐμφανίσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τοῦ 1925.

Τὸ κλίμα συγκίνησης διαδέχθηκε μιά αἴσθησις πατριωτικῆς ἀνάτασης καὶ ἐθνικῆς ὑπερηφάνειας ποὺ δημιούργησαν οἱ «Μωραῖτες ἐν Χορῶ», τὸ χορευτικὸ συγκρότημα τῶν νέων ἀπὸ τὴν Ἐνορία Ἀναλήψεως Πατρῶν. Στὴν συνέχεια, ἀκολούθησε ἡ πολυπόθητη γιὰ τὰ παιδιά κλήρωση, ποὺ ἔγινε ἀπὸ τὰ χεράκια τῆς

Όμιλία Συνάξεως κατά τῆς ἀποχριστιανοποιήσεως τῆς πατρίδος μας

Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΟΥΣΙΩΔΕΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΜΑΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

† Ἐπισκόπου Μαραθῶνος Φωτίου

*Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν κ. Καλλίνικε,
Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, Τίμιον Πρεσβυτέριον, Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,*

ΤΗΝ Μ. Παρασκευὴ ψάλλουμε στὴν Ἐκκλησία: «Δεῦτε χριστοφόροι λαοὶ κατίδωμεν, τί συνεβουλεύσατο Ἰούδας ὁ προδότης, σὺν ἱερεῦσιν ἀνόμοις, κατὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν· σήμερον ἔνοχον θανάτου, τὸν ἀθάνατον Λόγον πεποίηκαν, καὶ Πιλάτῳ προδώσαντες, ἐν τόπῳ Κρανίου ἐσταύρωσαν· καὶ ταῦτα πάσχων, ἐβόα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν λέγων· ἄφες

αὐτοῖς, Πάτερ, τὴν ἀμαρτίαν ταύτην· ὅπως γνῶσι τὰ ἔθνη, τὴν ἐκ νεκρῶν μου Ἀνάστασιν».

Σὲ αὐτὸ τὸ τροπάριο διακρίνουμε τὴν ἀναφορὰ στοὺς χριστοφόρους λαοὺς, ποὺ καλοῦνται νὰ στηλιτεύσουν τὸ κακὸ καὶ ταυτόχρονα διδάσκονται τὴν ἀνεξικακία καὶ τὴν συγχωρητικότητα κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἐμεῖς, ὡς Ἑλλη-

δίχρονης Κατερίνας, μᾶς ἀγιογραφημένης εἰκόνας τοῦ Κυρίου μας, χορηγία τοῦ ἀγαπητοῦ μας ἀγιογράφου κ. Κωνσταντίνου Δημητρελοῦ, καὶ ἓνα κινητὸ τηλέφωνο.

Ἡ ἐπιτυχὴς Πανελλήνια Νεανικὴ Ἐκδήλωση ὁλοκληρώθηκε μὲ σύντομη προσλαλιά – χαιρετισμὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας κ. Καλλινίκου καὶ διανεμήθηκαν ἀναμνηστικὰ δῶρα.

Ἐορτασμός Δεκαετίας Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Λούνης Ἰταλίας

ΤΗΝ Πέμπτη, 24-10/6-11-2014, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος συνοδευόμενος ἀπὸ τοὺς Θεοφιλ. Ἐπισκόπους Μαραθῶνος κ. Φώτιο καὶ Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιο, μετέβη στὴν Ἰταλία γιὰ τὸν ἐορτασμὸ τῶν 10 ἐτῶν ἀπὸ τὴν ἵδρυσιν τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Λούνης. Τὴν Παρασκευὴ, 25-10/7-11-2014, οἱ ἐξ Ἑλλάδος Ἀρχιερεῖς μετέβησαν στὴν Ἱερὰ Ἀνδρῶνα Μονὴ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ εἰς Loazzolo, Βορειοδυτικὰ τῆς Γένοβας. Ἡ 7μελὴς Ρωσικὴ Ἀδελφότης ὑπεδέχθη θερμῶς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ ξενάγησε αὐτοὺς στὶς ἐγκαταστάσεις τῆς Μονῆς.

Τὴν Κυριακὴ, 27-10/9-11-2014, ἐτελέσθη ἀρχιερατικὸ Συλλεῖτουργο στὸν Καθεδρικὸ Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν τοῦ 20οῦ αἰῶνος, στὸ κέντρο τῆς Πιστοῖας, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου. Μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς, ὁ Ἐπίσκοπος Λούνης κ. Σιλουανὸς ἐπέδωσε στὸν Μακαριώτατο τεμάχιον τοῦ ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐν Κεντουκέλλαις, τὸ ὁποῖο φυλάσσεται στὴν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Σεραφεῖμ Σάροφ στὴν Πιστοῖα. Ὅμως τὸ πλέον συγκινητικὸ ἦταν τὸ δῶρο τῶν παιδιῶν τοῦ Κατηχητικοῦ στὸν Μακαριώτατο: ἓνα εἰλητάριο περιέχον τὸ κατὰ Μᾶρκον Ἱερὸ Εὐαγγέλιο, γραμμένο διὰ χειρὸς τῶν παιδιῶν!

Οἱ Ἀρχιερεῖς ἐπέστρεψαν στὴν Ἀθήνα τὴν Δευτέρα, 28-10/10-11-2014, ἀφοῦ προηγουμένως περιηγήθησαν δι' ὀλίγον στὰ ἀξιοθέατα τῆς Ρώμης.

νες, ἄραγε ἐξακολουθοῦμε νὰ ἀνήκουμε στοὺς χριστοφόρους λαούς; Ἀποστρεφόμεθα τὴν κακία καὶ διδασκόμεθα τὴν ἀρετή; Διατηροῦμε τὶς ἀξίες τοῦ πολιτισμοῦ μας;

Οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας, ἀναζητοῦσαν τὴν σοφία. Ὅπως λέγει καὶ ἡ Ἁγία Γραφή· οἱ «Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν» (Α΄ Κορινθ. Α΄ 22). Ἦταν τὸ ἀνώτερο ἰδανικὸ γι' αὐτοὺς καὶ αὐτὴν ἀγαποῦσαν ὡς φίλοι τῆς σοφίας – Φιλόσοφοι. Ὅταν ὅμως ἡ Σοφία φανερώθηκε σ' αὐτούς, ἔπασαν τὶς ἀναζητήσεις καὶ βρῆκαν τὴν Σοφία. Ἡ μᾶλλον ἡ Σοφία βρῆκε αὐτούς, «ὅτι τοὺς ἀξιους αὐτῆς, αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα» (Σοφ. Σολομ. ΣΤ΄ 16), ὅπως λέγει ὁ σοφὸς Σολομών. Οἱ ἀξίες τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, βρῆκαν τὴν τελειώσή τους στὴν Ὁρθοδοξία, ἡ ὁποία ἐνέπνευσε τὴν ὑπερχλιετὴ Χριστιανικὴ Αὐτοκρατορία τῆς Νέας Ρώμης.

Ὑπὸ τὴν εὐεργετικὴν ἐπίδραση τῆς Ὁρθοδοξίας, οἱ Ρωμαῖκοὶ θεσμοὶ ἐκχριστιανίσθησαν καὶ μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου ἐξαλείφθηκε ὁ θεσμὸς τῆς δουλείας καὶ ἀναβιάσθηκε ἡ θέση τῶν γυναικῶν, διότι κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον «οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (Γαλ. Γ΄ 28). Διάφορα ἔθνη κατηχήθησαν καὶ ἀσπάσθησαν τὸν Χριστιανισμὸ ὄχι μὲ ἐπιβολὴ καὶ βία, ἀλλὰ μὲ τὸν Ἀποστολικὸν τρόπο: τὸν λόγον καὶ τὴν πειθῶ. Μὲ τὴν δύναμη τοῦ λόγου καὶ τοῦ διαλόγου. Οἱ Ἅγιοι Πατέρες τῆς Ὁρθοδοξίας πάντοτε ἀντιτάχθησαν μὲ ἐπιτυχία ἀκόμη καὶ στὴν ἐξουσία τοῦ Καίσαρος, ὅταν οἱ Αὐτοκράτορες ἤθελαν εἶτε τὴν ἀνακήρυξη ὡς Ἁγίων ὄσων εὗρισκαν τὸν θάνατον στὸ πεδίο τῆς μάχης, εἶτε τὴν θανάτωση τῶν αἰρετικῶν, σὲ ἀντίθεση μὲ τὰ ὅσα συνέβαιναν στὸν ἀνατολικὸ καὶ δυτικὸ περίγυρον τῆς Αὐτοκρατορίας, στὶς χώρες ποὺ ἐπικρατοῦσε ὁ Παπισμὸς καὶ ὁ Μωαμεθανισμὸς. Γιὰ τὸ δεύτερο, ἀξίζει νὰ ἀναφερθεῖ ἡ στάση ἐνός κατ' ἐξοχὴν Ζηλωτοῦ τῆς Πίστεως (ὄντως κατ' ἐπίγνωσιν Ζηλωτοῦ), τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, ὁ ὁποῖος σὲ ἐπιστολὴ του σὲ κάποιον Ἐπίσκοπον, ποὺ ὑπεραπιζόταν τὴν τότε πρόταση τοῦ Αὐτοκράτορα περὶ τῆς θανατώσεως τῶν αἰρετικῶν, ἀντικρούει μὲ σφοδρότητα αὐτὴν τὴν ἀποψη. Ὁ Ἅγιος Θεόδωρος λέγει κατὰ τὴν ἐπιχειρηματολογία του, ὅτι ὁ Κύριος ἔχει ἀπαγορεύσει τὸ νὰ θανατώνονται οἱ αἰρετικοὶ στὸ Εὐαγγέλιον, λέγοντας «ὄχι, μήποτε συλλέγοντες τὰ ζιζάνια ἐκριζώσητε μαζί μὲ αὐτὰ καὶ τὸν σίτον· ἀφῆστε νὰ μεγαλώσουν μέχρι τοῦ θερισμοῦ», καθὼς καὶ ὅτι ὄχι μόνον δὲν ἐπιτρέπεται νὰ θανατώνωμεν τοὺς αἰρετικούς, ἀλλ' οὔτε κἂν νὰ εὐχόμεθα τὴν θανάτωσίν τους, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ προσευχώμεθα γι' αὐτούς, ὅπως ὁ Κύριός μας προσευχόταν γιὰ τοὺς

σταυρωτὲς Του, «λέγων πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα· πάτερ, ἄφες αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην· οὐ γὰρ οἶδασιν τί ποιοῦσιν».

Κατὰ τὶς σύγχρονες περιστάσεις, ὅλους τοὺς Ἕλληνες μᾶς ἀπασχολεῖ ἡ ἐπελθοῦσα κρίση καὶ οἱ συνέπειές της στὴν καθημερινὴ μας ζωὴ. Καὶ ὅταν ἀναφερόμαστε στὴν κρίση, ἐννοοῦμε κυρίως τὴν οικονομικὴ κρίση. Ὅμως αὐτὴ δὲν εἶναι παρὰ τὸ σύμπτωμα τῆς πραγματικῆς κρίσεως, ποὺ εἶναι κυρίως πνευματικὴ καὶ κρίση ἀξιῶν. Ὡς μεμονωμένα πρόσωπα ἐξεκλίναμε ἀπὸ τὴν ὁδὸ τῆς πνευματικῆς ζωῆς καὶ ὡς κοινωνία ἀρχίσαμε νὰ περιφρονοῦμε τὶς ἀξίες τοῦ πολιτισμοῦ μας. Ἡ οικονομικὴ - ὕλική κρίση ἴσως βοηθήσει πνευματικῶς τὸ γένος μας ἐὰν ἐπιστραφεῖ πρὸς τὸν Θεὸ ἐν μετανοίᾳ. Ὅπως κατ' ἀντιστροφὴν ἡ

σχετικῶς ὕλική εὐμάρεια τῆς προηγούμενης περιόδου μᾶς ἐζημίωσε πνευματικῶς, ὅπως κάποτε ὁ παλαιὸς Ἰσραὴλ περὶ τοῦ ὁποῖου ἐγράφη: «καὶ ἔφαγεν Ἰακώβ καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἠγαπημένος· ἐλιπάνθη, ἐπαχύνθη, ἐπλατύνθη, καὶ ἐγκατέλιπε τὸν Θεὸν τὸν ποιήσαντα αὐτὸν καὶ ἀπέστη ἀπὸ Θεοῦ σωτήρος αὐτοῦ» (Δευτερον. ΑΒ΄ 15).

Ἀπὸ τὰ προηγούμενα, προκύπτει ὅτι ὁ Νεο-ελληνικὸς Πολιτισμὸς μας ἀπέκτησε δύο βασικὰ χαρακτηριστικὰ καὶ διαμόρφωσε ὡς πολῦτιμα ἰδανικὰ κάποιες ἀξίες. Τὰ βασικὰ αὐτὰ χαρακτηριστικὰ εἶναι:

- α. Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ μας πίστη καὶ
- β. Ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα.

Οἱ διαχρονικὲς ἀξίες τοῦ πολιτισμοῦ μας μποροῦν νὰ περιγραφοῦν συνοπτικῶς ὡς ἑξῆς:

1. Ἡ Διαλεκτικότητα. Ὁ διάλογος, διὰ λόγον διδασκαλία. Ὁ λόγος καὶ ὄχι τὸ ξίφος ἦταν τὸ ἐργαλεῖο τῆς διαδόσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ (τῆς Ὁρθοδοξίας).
2. Ἡ Ἀγάπη (ὄχι ἀπλῶς φιλόφρων διαθήκη). Ἀγάπη καὶ τοῦ ἐχθροῦ ἀκόμη. Ἡ Ὁρθοδοξία ποτὲ δὲν ἀποδέχθηκε τὸν διωγμὸ τοῦ διαφορετικοῦ, τοῦ αἰρετικοῦ (Ἅγιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης).
3. Ἡ Ἰσότης, λαῶν καὶ φύλων, ἐναντι τοῦ Θεοῦ ἀλλὰ καὶ (κατ' ἐπέκτασιν) ἐναντι τοῦ νόμου.
4. Ἀπὸ τὸ προηγούμενο προέρχεται καὶ ἡ ἀναβάθμιση τῆς θέσεως τῆς γυναικὸς καὶ ἡ ἱερότητα τοῦ θεσμοῦ τοῦ γάμου καὶ τῆς οικογενείας.
5. Ἡ Ἐλευθερία σὲ ἀντίθεση μὲ τὴν δουλεία. Ὁ Θεὸς σέβεται τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ἐλευθερία εἶναι χαρακτηριστικὸ τοῦ κατ' εἰκόνα Θεοῦ πλασμένου ἀνθρώπου.

6. Σὲ συνάρτηση μὲ τὸ προηγούμενο εἶναι καὶ ἡ Φιλοπατρία. Ἡ μόνη περίπτωσις ποὺ ὁ πόλεμος εἶναι ἀνεκτός, εἶναι γιὰ τὴν ἀπόλησιν εἰσβολῆς καὶ τὴν ἀπόκρουση κατακτητοῦ, δηλαδὴ γιὰ τὴν ἐλευθερίαν. Κατ' ἐξοχὴν τὸ ἰδανικὸ τῆς Ἐλευθερίας χαρακτηρίζει τὸν Ἑλληνισμό, γι' αὐτὸ καὶ ὁ Ἐθνικὸς μας ὕμνος εἶναι

ό «Υμνος εις τὴν Ἐλευθερίαν».

Σήμερα ὅμως οἱ ἀξίες αὐτὲς καὶ τὰ χαρακτηριστικά τοῦ πολιτισμοῦ μας δέχονται καταγιισμό ἐπιθέσεων. Ἡ Παγκοσμιοποίηση καὶ ὁ Οἰκουμενισμός προσπαθοῦν νὰ ἐπιβάλουν τὴ λεγόμενη πολυ-πολιτισμικότητα!

Εἶδαμε ὅτι ὁ Πολιτισμός μας ἤδη διαθέτει τὸ χαρακτηριστικό, ὄχι ἀπλῶς τῆς ἀνοχῆς τοῦ διαφορετικοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἐχθροῦ ἀκόμη. Ἡ ἔννοια τῆς πολυ-πολιτισμικότητας εἶναι ἄνευ οὐσίας, ἄτοπος, διότι ὁ γνήσιος Πολιτισμός δὲν ἔχει ἀνάγκη ἐπιπλέον χαρακτηριστικοῦ γιὰ νὰ τελειοποιηθεῖ, ὅπως δὲν νοεῖται ἡ πολυ-ἐλευθερία καὶ πολυ-ἀγάπη ὡς ἔννοιες τελειότερες τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐλευθερίας. Προβάλλεται ὅμως σήμερα μὲ σκοπὸ τὴν ἀλλοίωση τῶν ἀξιῶν τοῦ πολιτισμοῦ μας, διότι δὲν ἀναφέρεται στὴν αὐτονόητη ἀρμονικὴ συνύπαρξη τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ στὴν εἰσαγωγή στὴν ἔννοια τοῦ πολιτισμοῦ ἀντικρουόμενων ἀξιῶν πού τὸ μόνο πού προξενοῦν εἶναι τὸ χάος καὶ τελικῶς τὴν ἀναίρεση τοῦ πολιτισμοῦ μας καὶ τῶν παραδοσιακῶν ἀξιῶν του.

Χαρακτηριστικὸ εἶναι τὸ παράδειγμα τῶν ἐνοιῶν τῆς Πίστewς, τῆς Πατρίδος καὶ τῆς Οἰκογενείας στὴ σημερινὴ Εὐρώπη: οἱ πιστοὶ Χριστιανοὶ χαρακτηρίζονται ὡς φονταμενταλιστές, οἱ πατριῶτες ὡς ἐθνικιστές, οἱ προσηλωμένοι στὴν γνήσια καὶ αὐθεντικὴ ἔννοια τῆς οἰκογενείας καὶ τοῦ γάμου ὡς ρατσιστές. Αὐτὸ εἶναι γενικὸ φαινόμενο στὴν Εὐρώπη. Πρὶν ἀπὸ δύο ἔτη, ὁ Οὐγγρος Πρωθυπουργὸς Viktor Orbán σὲ μία ὁμιλία του, πού δόθηκε στὴν Διάσκεψη «Ἐλπίδα καὶ ἡ Χριστιανικὴ Ἀντιμετώπιση τῆς Κρίσεως», πού ἔλαβε χώρα στὴ Μαδρίτη τῆς Ἰσπανίας, εἶπε μεταξὺ τῶν ἄλλων:

«Ἡ κρίση πού συμβαίνει στὴν Εὐρώπη εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα μιᾶς διαδικασίας ἀποσύνθεσης πού ἔχει παρουσιάσει ἐδῶ καὶ ἀρκετὸ καιρὸ ἢ ἡπειρὸς μας. Πιστεύω ὅτι πρέπει νὰ μιλήσουμε καὶ νὰ δηλώσουμε ὅτι στὴν Εὐρώπη σήμερα, αὐτὲς οἱ μορφὲς καὶ διαμορφώσεις τῆς ἀνθρώπινης συμβίωσης, ὅπως τὸ ἔθνος καὶ ἡ οἰκογένεια, ἔχουν πέσει σὲ μία ἀμφισβήτηση. Ὅμοιως, οἱ ἀληθινὲς καὶ αὐθεντικὲς ἔννοιες τῆς ἐργασίας καὶ τῆς πίστωσης ἔχουν γίνει ἀβέβαιες στὴν οἰκονομικὴ ζωὴ. Αὐτὸ γιὰ αὐτὰ τὰ

σημαντικὰ πράγματα – ἡ ἐργασία, οἱ πιστώσεις, ἡ οἰκογένεια, τὸ ἔθνος – διαλύονται ἀπὸ τὰ ἠθικὰ θεμέλια πού ὁ Χριστιανισμός μᾶς παρῆχε καὶ ἔτσι ἔχουν χάσει τὸ βᾶρος καὶ τὴ σημασία τους κατὰ τις τελευταῖες δεκαετίες. Δὲν ξέρω πότε ξεκίνησε ἡ διαδικασία αὐτή, ἴσως οἱ ιστορικοὶ νὰ γνωρίζουν, ἀλλὰ αὐτὸ πού βλέπω εἶναι ὅτι αὐτὴ ἡ κατάσταση ἔχει ἀναπτυχθεῖ στὴν Εὐρώπη σήμερα, ἡ ὁποία Εὐρώπη – στὴν πολιτικὴ βεβαίως – ἔχει ἀρχίσει νὰ αἰσθάνεται ντροπὴ γιὰ τὶς ρίζες της. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ τὸ νέο εὐρωπαϊκὸ “Σύνταγμα” δὲν περιλαμβάνει καμία ἀναφορὰ στὶς χριστιανικὲς ρίζες. Ὅχι ὅτι τὸ ξέχασαν, ἀλλὰ, ἀντίθετα, ὑπῆρξε μία μεγάλῃς κλίμακας εὐρωπαϊκὴ συζήτηση, ἡ ὁποία κατέληξε στὸ ὅτι δὲν πρέπει νὰ περιληφθεῖ. Ὁ Schuman, ἕνας ἀπὸ τοὺς ἰδρυτὲς τῆς ἰδέας τῆς Εὐρώπης, εἶπε κάποτε ὅτι ἡ Εὐρώπη εἶτε θὰ εἶναι χριστιανικὴ, εἶτε δὲν θὰ ὑπάρχει. Ὡστόσο, σήμερα, ἔχουμε φτάσει στὸ σημεῖο ὅπου ἡ πλειοψηφία τῶν εὐρωπαϊκῶν πολιτικῶν ἐργάζεται καὶ κάνει ὅ,τι εἶναι δυνατὸν γιὰ νὰ ἐξοριστεῖ ὁ Χριστιανισμός καὶ νὰ περιοριστεῖ μόνο στὶς ἐκκλησίες, στὴν ἰδιωτικὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων καὶ στὰ βιβλία τῆς ἱστορίας».

Καὶ σὲ ἕνα ἄλλο σημεῖο:

«Ἄν μία ἰσλαμικὴ χώρα ἀρχίσει νὰ αἰσθάνεται ντροπὴ, λόγῳ τῶν διδασκαλιῶν τοῦ Κορανίου, θὰ ξυπνήσει ὁ θυμὸς τῶν ἄλλων ἰσλαμικῶν χωρῶν. Ἄν κάποιος στὴν Ἰνδία ἀρχίσει νὰ ἀμφισβητεῖ τὶς θεμελιώδεις ἀρχές τοῦ Ἰνδουισμού, ἢ κάποιος στὴν Κίνα, τὶς θεμελιώδεις ἀρχές τοῦ Βουδισμού, τότε πολὺ γρήγορα θὰ θεωρηθεῖ προβληματικὸς καὶ ἀκατανόητος. Ἀντίθετα, στὴν Εὐρώπη βλέπω κάθε μέρα ἐκείνους πού ἐπιθυμοῦν νὰ σκέφτονται καὶ νὰ συμπεριφέρονται σύμφωνα μὲ τὶς ἀξίες τοῦ Χριστιανισμοῦ στὴν πολιτικὴ καὶ κοινωνικὴ ζωὴ, νὰ θεωροῦνται “προβληματικοί”».

Ἀξίζει κανεὶς νὰ διαβάσει ὁλόκληρη τὴν ὁμιλία του, τὴν ὁποία ὅταν ἀνέγνωσα ἐθλίβην, διότι αὐτὸς δὲν εἶναι ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς δικιάς μας χώρας καὶ μάλιστα δὲν εἶναι κανὼν Ὁρθόδοξος. Αὐτὰ πού προανέφερε ὁ Οὐγγρος Πρωθυπουργὸς τὰ βιώνουμε καθημερινῶς καὶ στὴν Ἑλλάδα.

(Ἡ συνέχεια καὶ τὸ τέλος στὸ ἐπόμενο τεῦχος)

